Kdysi dávno v jedné předaleké galaxii....

STAR WARS

Meziepizoda E16/E17

Scorch byl zabit a jeho rozsáhlé konspirace ukončeny. Galaktická liga pozatýkala všechny jeho věrné a UTC se dostala pod její dočasnou správu. Liga i Belsaviský řád však v Bitvě u Zilioru utrpěly velké ztráty, které bude obtížné napravit. Stejně je na tom i Sithská a Rhumijská říše, které se utkaly v ničivé bitvě o Rhumii. Všichni se snaží zotavit co nejrychleji, aby získali převahu.

Reputace Jediů byla napravena a jejich spojenectví s Ligou je opět pevné. Byli vysláni na Coruscant, aby pomohli s jeho obnovou a dohlíželi tu na pořádek, protože sem začal proudit bezpočet korporací, politických skupin i mafií z celé galaxie. Každý chce mít svůj vliv na planetě, která je tradičním srdcem známého vesmíru. Ale jeho obnova bude běh na dlouhou trať.

Axil Brae byl posledním ze tří Konzulů a tedy vedení Ligy stálo jen na něm. Dokud se situace nějak nevyřeší, což byl ovšem problém Senátu. Měl hodně práce. Přesto, když se po několika týdnech plně zotavil ze svých zranění, která mu způsobil Onbelik, udělal čas alespoň na menší oslavu.

Zavolal si na Corellii Alexi Iteru, Lightseekera a Vrahose, aby jim při veřejném ceremoniálu udělil medaile za hrdinství. Medaili dostal posmrtně také kapitán *Arc Hammeru* Aezek Mika. Té lodi byla škoda, její výrobní kapacity by se Lize nyní velmi hodily. Brae poděkoval Jediům a slíbil jim, že jim poskytne veškerou podporu. Korzárskému admirálu Jarraxuzi Warmitthovi za odměnu přenechal třicet menších lodí, které byly zabaveny UTC, a také jednu velmi luxusní jachtu, která patřila Thanimu. Poté byl vykonán velký pohřeb pro Konzulku Landu Io a všechny padlé vojáky.

Spojené Technologické Konsorcium, tedy to, co po korporaci zbylo, bylo nyní pod dočasným státním dohledem. Brae ale neměl čas na byrokracii a vedení korporace, a tak se rozhodl, že ji převede pod někoho, kdo se v tomto oboru vyzná. Jako první se ozvala CSA, Corporate Sector Authority, kterou UTC nejvíce oslabilo. Byla jako sup, který přišel hodovat na mršině. CSA přísahala loajalitu Lize, ale Brae spíš chtěl někoho, koho zná. Kontaktoval tedy Lalkerra a jeho Ráj Síly. Lalkerr měl technologické znalosti, které by se hodily. Mohl by dodávat moderní bitevní křižníky velkých tříd, kterých Liga měla díky machinacím UTC nedostatek.

To ale nebylo vše, co mu chtěl říct. Předal mu plány projektu H7, který jeho vojáci kořistili Sithům. Bóje, které dokázaly efektivně sledovat provoz v hyperprostoru. Lalkerr s tím mohl vykonat mnoho velkého a to se Braemu hodilo. Musel dopadnout Onbelika – za každou cenu.

Před pěti lety. Hack s křikem otevřel oči a odešel ze svého světa snů, pro něj spíše světa nočních můr. Hack se otupěle rozhlédl po místnosti a ujistil se, že je opravdu doma. Hodně lidí by to domovem nenazvalo a Hack si nebyl jistý, jestli náhodou mezi ty lidi taky nepatří. Jeho dům byl spíš taková polorozpadlá chajda, avšak Hackovi sousedi na tom nebyli nijak líp. Hack, jako všichni ostatní kolonisté planety (která je už dávno ve všech archivech zapomenuta), byl chudým farmářem. Kdyby farmáři viděli vymoženosti moderního světa, asi by se velmi podivili, protože nejvyspělejší věc, co kdy v životě viděli, je těch pár polorozpadlých obchodnických lodí, co na planetu pravidelně přilétají. Hack si hrozně přál jednou podobnou lodí odletět, ale byl nucen k neustále rutině, kterou byl nucen dělat od té doby, co se naučil chodit a mluvit. Co je nejhorší, Hack byl na to bohužel sám, byl to sirotek, což ho před ostatními farmáři vůbec neomlouvalo. Dalo se říct, že vůdce těchto farmářů byl starosta vesnice. Čím méně práce udělal, tím méně jídla od něj dostal, bohužel to neplatilo naopak. Hack se posadil na svou polorozpadlou postel a unaveně si otřel oči a pak se překvapeně podíval na svůj stolek. Dalo se říct, že jediným majetkem Hacka bylo jeho oblečení, postel a malý jídelní stolek s

jedinou miskou. Ale co bylo zvláštní, stolek byl převržen a miska byla na zemi rozbitá. To přece nebylo možné, Hack by ve spánku stolek převrhnout nemohl, na to byla postel moc daleko, ani by to nemohl udělat žádný zloděj, protože co by u něj tak asi mohl ukrást? Že by ale za to Hack opravdu mohl? Už od mládi si všiml, že má podivné schopnosti.

Například, ještě jako malý kluk, když žebral o jídlo u zástupce starosty. Ten samozřejmě Hacka odbyl a vyhnal ho pryč. Hack mávl naštvaně rukama a najednou muž odletěl asi 5 metrů daleko. Hack neváhal a rychle si vzal kus jeho jídla a utekl. Další zkušenost se stala docela nedávno, Hack šel za starostou pro svůj příděl jídla, ale ten mu dal dvakrát tak menší porci. Hack se dal na odchod, s hlavou plnou naštvaných myšlenek, v tu se jediné okno ve starostově místnosti roztříštilo na milion kousků. Hack slyšel příběhy o někom, kdo takové schopnosti má, že by taky on byl jedním z... NE. Hack tuhle hloupou myšlenku rychle popřel a vydal se co nejrychleji na pole. Už teď jde určitě pozdě.

Na místě vyfasoval motyku a dal se do práce. Co je nejhorší, starostovi droidi se nedávno rozbili a nevypadalo to, že by měli být nahrazeni novými, takže osadníci měli dvakrát víc práce. Hackovi šla ale práce od ruky a kus půdy, kterou měl za den zorat, zoral. Hack se unaveně, ale pyšně podíval na plody své práce, když v tu ho najednou něčí ruka shodila k zemi. Ze země vzhlédl na Jacka, místního hrubiána a jeho dva kumpány, kteří tyranizovali ostatní slabší farmáře. Jack nesplnil svoji práci, a tak se rozhodl, že si připíše Hackovy zásluhy. Hack cítil obrovskou nenávist, ale pak se zklidnil. Řekl mu, že mu to nedovolí. Jack se ho pokusil chytnout pod krkem, ale ten rychle uskočil dozadu. Jack i jeho kumpáni vyrazili za Hackem, ale ten zakřičel, aby ho nechali, a mávl oběma rukama. Všichni tři odletěli několik metrů vzad. Hack se nejdříve překvapeně podíval na ně a pak na svoje ruce. Jack se postavil a začal považovat Hacka za čaroděje, který chce zničit jejich půdu.

Zejména ta druhá část věty přilákala všechny osadníky, co tohle dění pozorovali z dálky. To nejhorší, co se mohlo osadníkům stát, byl hodně naštvaný starosta a špatná úroda. I tahle jediná věta všechny zfanatizovala, a tak s křikem vyběhli za Hackem. Ten neváhal a okamžitě vyrazil směrem k džungli. Hack skákal přes kořeny stromů a přes různé překážky. I když nebyl nejpomalejší, v davu se našlo pár lidí, kteří byli mnohem rychlejší, a začali ho dohánět. Hack běžel dál do džungle. Nedíval se pořádně na cestu, a proto si nevšiml obrovské skály před sebou. V plné rychlost vběhl do skály, ale k jeho velkému překvapení do ničeho nenarazil, jen o něco zakopnul. Hack se opatrně podíval kolem sebe a uviděl, že je v nějaké jeskyni. Pak si vzpomněl na historku, kterou mu před pár dny vyprávěl jeden obchodník. Jeskyně musela být krytá hologramem.

Hack se podíval hlouběji do jeskyně a chytla ho silná zvědavost. Ne, nebyl to dobrý nápad, mohlo tam něco být. Něco nebezpečného. Hack uslyšel z venku za hologramem hlasy vesničanů, tak nakonec raději vyrazil hlouběji do jeskyně. Popravdě nevěděl, co je lepší, jestli být umlácen davem nebo sežrán nějakým tvorem. Když se nad tím zamyslel, tak ta druhá možnost byla asi rychlejší. Hack pokračoval jeskyní, až dorazil do obrovské kulové místnosti. Jakmile vstoupil, v místnosti se rozsvítily lampy. Spatřil obrovský regál s knihami. Musely jich být stovky. Pak uviděl cvičné panáky a další překážky, kterým dal někdo hodně zabrat. Všiml si schodů, které vedly nahoru do malé místnosti, kde byla postel. Lehl si na ní. Přemýšlel, co teď bude dělat. Do osady se vrátit nemohl. V koutě místnosti si všiml podstavce, na kterém byl zvláštní předmět. Vypadal jako rukojeť nějaké zbraně. Pozorně si ji prohlédl a všiml si tlačítka. Stiskl ho a náhle se z rukojeti vynořila červená energetická čepel. Hack se lekl, ale meč nepustil. Párkrát s ním mávl do vzduchu a pak ho stejným tlačítkem zase vypnul. Nevěděl, co je to za zbraň. Blaster nikdy neviděl, ale slyšel o něm. Tohle rozhodně nebyl blaster. Hack se vrátil do přízemí a začal zkoumat knihy. Možná v nich najde odpověď. Všiml si jedné, která se válela na zemi. Na obálce stálo „Deník Dartha Amara“. Dal se do čtení. Po dvou hodinách v sobě měl tolik informací, o kterých nikdy v životě neslyšel. Už chápal, čí byl tento úkryt a co to je za zbraň.

Hack byl fascinován příběhem z deníku. Byl plný nebezpečí, akce a moci. Ano, surové moci. Kdyby s tím mečem uměl, mohl by zatočit s Jackem a kýmkoliv dalším, kdo by se mu připletl do cesty. Hack se brzy pustil do dalších knih a dozvěděl se, kdo jsou to Jediové a Sithové, vše o jejich schopnostech, o světelných mečích a o událostech, které se staly. Dozvěděl se o svých schopnostech, o Síle. Mohl být Sithem. Sithové mu byli více sympatičtí. Hack byl poprvé za svoji existenci šťastný. Ukázal se mu úplně nový svět.

Od Bitvy u Zilioru uplynulo již několik týdnů. Věci se začaly postupně dávat do kopy. Jarraxuz stále ještě neznal některé odpovědi. Při těchto myšlenkách zdolával velké vzdálenosti své monstrózní vlajkové lodi. Majestátnost sama. Pohrával si s myšlenkou dalšího boje celou cestu zpět. Měl teď ale větší plány. Liga je slabá. Je čas zahájit třetí fázi plánu. Teď, když má důvěru Konzula, má k této pozici čistý přístup. Má peníze. Spoustu peněz. A bude je používat tak dlouho, než bude moc jeho. Tato slabá galaxie se drží na základech

států a uskupení, která už ze svého principu nemohou nikdy fungovat. První fáze už skončila. Získal důvěru. Pomohl v bojích. Má teď spojence. Brae bude s jeho plánem souhlasit. Je to chytrý člověk a uzná, že jeho idea světa je ta správná, protože v ni sám věří. Jen není schopný ji uvést do pohybu.

Druhá fáze byla stále v pohybu. Hromadně skupoval vojenské firmy. Od výzkumu, přes produkci a prodej, až po to nejdůležitější – žoldáky. Až mu budou všichni prodejní zabijáci, vojáci a ochránci věrní, nebudou mít mocnosti žádné další posily pro své stálé jednotky. Jediný soukromník bude mít vojenskou převahu nad celou galaxií.

Konečně stál u dveří svojí pracovny. Přiložil ke skeneru dlaň, dveře zasyčely a otevřely se. Na první pohled bylo s pracovnou něco v nepořádku. Nesvítila světla. A když si to tak uvědomil, celé toto podlaží bylo nepřirozeně prázdné. Začal pojímat nepříjemné podezření na něco velmi nepřirozeného. Zašmátral rukou na zdi u dveří. Nebyl tam žádný vypínač. Vždyť tam ještě před bitvou byl, blesklo mu hlavou. Něco bylo zatraceně špatně. Vešel dovnitř, přímo ke stolku, kde odkládal dálkové ovládání světel. Zašátral po něm rukou. Byl prázdný.

Náhle se z míst, kde měl být jeho pracovní stůl, ozval hlas starého muže. Věděl, že hledá ovladač. Všechna světla se rozsvítila. V jeho křesle seděl stařík, možná osmdesátník, s bělavým plnovousem. Místo pravé ruky měl jen zlatou bionickou protézu. Pravá noha chyběla úplně. Muž byl oblečený v kapitánské uniformě a na stole měl položenou čepici, která by jinak zakrývala jeho holou hlavu. Byl to...

On. Pirát nevěděl, co se děje. Naprosto ztratil pojem o realitě. Muž v křesle ho ujistil, že on je Jarraxuz a mladšího muže oslovil „synu“. Jarraxuz to považoval za halucinaci. Muž v křesle nakreslil do vzduchu znamení a on jakoby zamrzl. Nemohl dělat nic, sebevíc chtěl. Starý Jarraxuz vysvětlil, že to je přesně tak, jak to vypadá. Mladšího Jarraxuze stvořil, jako otec dítě. Doslova. Vylezl z laboratoře, byl jeho 18. výtvor. Výsledek dokonalého smísení nanotechnologie, biologie a programování. Starý Jarraxuz se zašklebil, čímž odhalil pusu plnou zkažených zubů. Jeho spojenci z Ligy nepoznali rozdíl mezi člověkem a strojem vypěstovaným z živých tkání. Zahrál svoji roli výborně.

Mladý Jarraxuz tomu nemohl věřit. Má věřit tomu, že je jen stroj? To je hloupost. Vyloučeno. Má minulost. Pamatuje si syna. Měl ženu, moc... výcvik Síly. Vždyť ji použil! V Bitvě u Zilioru používal Sílu! Starý Jarraxuz vysvětlil, že ho vytvořil dokonale. Napodobil všechno. Vlastní strukturu myšlení v jeho věku, fyzické proporce, nadání na Sílu, a část vzpomínek. Zeptal se ho, na co si vzpomíná.

Mladý Jarraxuz jako kdyby nemohl mlčet. Lépe řečeno musel mluvit. Řekl, že se narodil na Coruscantu. S rodinou uprchl za hranice prozkoumané galaxie, když byl ještě dítě. Živil se jako žoldák, než dal dohromady svou bandu. Pak už si pamatuje jen to, jak ukradl *Oblivion* a s velkou flotilou se dal na útěk. Starý Jarraxuz byl nadšen. Vnuknul mu osobnost, aniž by mu dal jen desetinu informací o jeho životě. Prozradil mu jednu věc. Druhá fáze sice má za končený úkol ovládnout Ligu, ale není to její úkol primární. Vysvětlil, že vládce rasy, které ukradl *Oblivion*, si pro něj jde. Celou dobu ho hledal a nyní je mu na stopě. Jen s armádou ho může zastavit. Musí se s ním utkat on sám, nikoliv jeho mladší kopie. Tohoto souboje se pravděpodobně stejně nedočká. Udělal další gesto a mladý Jarraxuz mohl zase svobodně mluvit.

Zeptal se ho, jak se mohl interiér lodi změnit tak rychle. Stařec se zasmál. Vysvětlil, že loď, na které byly jeho kajuty, nebyla ve skutečnosti *Oblivion*. Jen interiéry, které navštěvoval, byly stavěny do její podoby. Reálně teď stojí na *Oblivionu* poprvé. Aniž by to věděl. Starý Jarraxuz vymyslel všechno, i věci, které mu do kódu ani nepřidal, o kterých ví jen on sám. *Oblivion* je plný členů elitní gardy. Pokynul rukou a do místnosti vešli tři muži černé barvy kůže, všichni naprosto stejní. Měli holé hlavy, když se otočili, zezadu na nich měli vytetované drobné čárové kódy. Na sobě měli tvrzené kožené pláště, nejspíš s dodatečnou ochranou před blastery a světelnými meči. Jsou to Lovci. Výtvory z různých řad, tito tři z jedné z nich. Jsou vybíráni podle vlastností, které nezávisle na kódování projeví, načež jsou cvičeni a přeprogramováni tak, aby se do nich nešlo nabourat. Lovci jsou neprolomitelní po softwarové i hardwarové stránce. Učil je podle svých bojových technik z mládí. Mistrně zvládají boj z dálky i zblízka, jsou dobří komandéři a hlavně – specialisti na utajené mise. Používá je na odstraňování zvláštních cílů, zahlazování stop, extrémně náročné operace... a návrat zaběhlých výtvorů. Lovci jsou jako Mandaloriani, jen lepší v boji zblízka a bezmezně oddaní. Jsou to stroje, jaké svět nezažil.

Ze dveří vyšel další mladý Jarraxuz. Vypadal úplně stejně, jako on. Starý Jarraxuz vysvětlil, že má jinou konfiguraci, programování. Je nastavený, aby jednal víc diplomaticky a brzdil jeho vražednou stránku. Starý Jarraxuz politoval toho, co nyní musí vykonat. Zasalutoval. Jeden z Lovců přistoupil a zamáčkl původnímu

mladému Jarraxuzovi oči do hlavy. Vykanula z nich krev, ale to už Lovec přitlačil na lebku, která se pod vlasy otevřela a vysunula se z ní malá krabička. Druhou rukou ji otevřel a vyňal malý čip. Další Lovec mu podal krabičku, do které čip vložil. Vyšel z pracovny, dal se chodbou přímo rovně a vešel do dveří s nápisem „Dílna života“. Rozlehla se před ním obrovská čistá laboratoř. Stroje s jehlami skládaly kostry, na které pak byly naneseny svaly z umělé tkáně a tento výtvor pak položen do kádě, která na něm vytvořila vrstvu zcela věrné kůže, ochlupení a nehtů. Prošel dílnou a vešel do archivní místnosti. Před ním byly stovky metrů polic do délky a desítka nad hlavou. Všudy krabičky s archivovanými procesory. Došel k polici s označením Jarraxuz Warmitth, přilepil na krabičku číslo 13 a postavil ji mezi ostatních dvanáct verzí programu.

Ten den Jarraxuz vstal ze své postele ještě o půlnoci. Jediné, co si pamatoval, byla zběsilá oslava plná alkoholu.

Asava dorazil na jistou planetu, na které objevil uživatele Síly. Nejprve si myslel, že je to Jedi, ale byl to Hutt, což by bylo neobvyklé. Hutt mu vysvětlil, že není Jedi, jen pozorovatel, který pomáhá nerozhodným. Asava u něj zůstal asi měsíc, aby zjistil více o jeho filozofii. Zalíbila se mu, a tak se rozhodl, že ji využije k založení řádu Kihutsis.

Pak z planety odletěl, aby hledal další členy do nově vznikajícího řádu. Pár jich našel. Jeho loď byla již poněkud přeplněná, takže si musel sehnat větší. Řád měl prozatím patnáct členů. Bylo nutné najít nějaké sídlo. Jeden ze členů slyšel o planetě, kde byl starý chrám Jediů – mohl by se využít. Tou planetou je Buddhon. Členové se dohodli, že každý týden získají jednoho nového člena.

Řád Kihutsis za několik měsíců práce změnil chrám k nepoznání. Všude byly obrazy nejmocnějších Jediů i Sithů. Vše v sobě mísilo design chrámu Jediů a Sithů. Když rekonstrukci dokončil, měl řád téměř 40 členů. Řádová pravidla byla též sepsána. Během pobytu Rytíř Elera Arden našel v chrámu ukrytý sithský holocron. Jakmile ho přinesl Asavovi, holocron se sám aktivoval. Asava spatřil, že holocron obsahuje významné vědomosti, které by mohly přilákat Sithy nebo jiné frakce Temné strany Síly. Rozhodl se, že ho znovu ukryje.

Aust meditoval a přemýšlel. Už tolikrát svého mistra zklamal, přesto však byl povýšen na Vrchního Inkvizitora. Podle Císaře Dasse si to možná zasloužil, ale jemu to tak nepřipadalo. Náhle ho z meditace kdosi vyrušil. Byl to jeho soukromý informátor, kterého si najal, aby mu zjišťoval informace o důležitých překážkách Sithské říše, nebo o něčem, co by ji mohlo posílit. Informátor mu sdělil, že na planetě Buddhon se objevil nový řád zvaný Kihutsis, jehož zakladatelem je Jedi Asava. Buddhon byla dříve planeta Jediů, ale opustili ji kvůli Sithům, kteří tam poté nějakou dobu pobývali. Buddhon má přibližně milion obyvatel. Informátor sehnal mapu a zjistil také, že v chrámu se skrývá sithský holocron.

Zmínka o holocronu Austa překvapila. Ihned vyrazil za Císařem. Garda ho ale do jeho sálu nepustila, takže ji musel říct, proč přichází. Řekl, že jde o sithský holocron. Gardisté šli zprávu předat Císaři, po chvíli se vrátili a pustili Austa dál. Aust vkročil do sálu, kde byl Císař, a pokleknul. Jeho mistr ukázal, aby se zvedl. Aust mu vše pověděl a navrhl mu, aby do akce vyslal jeho. Chtěl dokázat, že si zaslouží být Vrchním Inkvizitorem. Císař mu to povolil.

Aust dorazil na Buddhon a vyrazil přímo k chrámu řádu. Cestou se ho snažil zastavit člověk citlivý k Síle. Byl vyzbrojený světelným mečem. Aust se mu představil. Hlídače to vystrašilo a ihned zaútočil. Aust jeho útoky snadno vykrýval, ale pak ho to přestalo bavit a přešel do protiútoku. Jediným úderem hlídači usekl hlavu. Pak se Sílou urychlil a rychle doběhl přímo k chrámu. Vkročil dovnitř. Všichni přítomní se na něj vystrašeně podívali, pouze Asava vystoupil z davu a promluvil. Zeptal se ho, co tu dělá a sdělil mu, že proti přesile nemá šanci. Vedle Asavy se postavil i Elera a o chvíli později i všichni ostatní. Aust vytáhl meč a zapnul ho.

Možná měli přesilu, ale Aust byl druhý nejsilnější Sith v Sithské říši. V tu chvíli všichni Rytíři Kihutsis vypustili vlnu Síly ve snaze ho odhodit. To Aust nečekal, a tak odletěl asi dvacet metrů daleko. Naštval se a začal Asavu škrtit Sílou. Zaútočil na něj ale Elera. Aust jeho útoku lehce odrážel a dál Asavu škrtil. Pak na něj zaútočili i ostatní, to už Aust musel škrcení ukončit.

Začal masakr. Po několika minutách zbyli z řádu jen tři. Asava, Elara a jeden další Rytíř. Asava řekl Elerovi, aby utekl, zatímco on se ho pokusí zdržet. Elera byl zaskočen, ale opravdu utekl. Asava spolu s druhým Rytířem vykročil směrem k Sithovi a pověděl, že nejsou jako Jediové – nevadí jim použít nenávist i hněv. Aust byl překvapen, ale útoky zvládal odrážet. Pak se mu ale podařilo zabít Rytíře a mohl se tak soustředit na Asavu. Ten bojoval, jak nejlépe dokázal, ale neměl šanci. Aust ho odzbrojil. Asava se snažil ještě použít Sílu,

ale bylo to zbytečné. Aust mu rychle usekl všechny končetiny a následně i hlavu. Poté sebral místní sithský holocron a vrátil se ke své lodi.

Na planetě Dromund Fels se nacházel sithský chrám, daleko od veškeré civilizace. Někdo by řekl, že už je prázdný nebo vykradený, ale nikdo nevěděl o tajných chodbách, které tam byly. Kayn už hodně dlouho chrám zkoumal, měl k dispozici různé plány chrámu a podařilo se mu objevit tajné chodby. Síla ho vedla dále, hluboko do temnoty. Kayn už pomalu skoro nic neviděl, zavřel oči a řídil se svými smysly. Ucítil, že po zdech se nachází pár sithských symbolů, na několik z nich zatlačil Sílou… nestalo se nic. Potom mu to došlo, musel vyzkoušet pár kombinací, něco málo ze Sithského jazyka uměl, takže si symboly přeložil jako „jenom nenávist otevře cestu“. Kayn tentokrát zatlačil symboly ve správném pořadí a otevřely se dveře k tajné místnosti. Kayn si byl jistý, že našel místnost, kde byly uloženy téměř všechny věci Tulaka Horda, jednoho z největších Sithských lordů, který kdy měl tu čest cestovat po Galaxii. Všiml si, že je tam dokonce i jeho světelný meč, který už jednou odsud byl odebrán Darthem Marrem, ale po jeho smrti sem byl navrácen zpět s ostatními artefakty. Kayn si světelný meč vzal a šel po tom, pro co přišel – pro holocron. Tulak Hord měl spousty holocronů, které nechal poslat všude po galaxii, tento podle legend měl v sobě většinu jeho vědomostí, proto byl tak vzácný. Kayn si s sebou vzal ještě pár spisů, které tam byly. Byl zklamaný, že nenašel jeho legendární brnění, ale což. Pro co přišel, tak to má. Netušil ale, že není jediný, kdo hledá takovou moc. Někdo ještě mocnější si přišel pro holocron.

Kayn odešel z chrámu, kochal se krásou soch, které tam byly vystaveny. Když v tom najednou ucítil přítomnost něčeho temného, něčeho, co je mocnější než on sám. Kayn ale neměl vůbec strach, tento pocit už měl jednou, když se střetl s Darthem Erdegem a nic ho nedokázalo vyděsit tak moc jako kdysi on. Kayn se otočil a spatřil Sitha, k jeho překvapení to nebyl jen tak obyčejný Sith, ale samotný Císař Dass. Ten si všimnul, že Kayn je Rytíř Irustsis. Zeptal se ho, co dělá tak daleko od domova a zdali ho Kray Sis poslal krást. Kayn věděl, že neměl moc šancí, ale musel nějak přechytračit Dasse, takže chvilku hrál jeho hru. Odpověděl, že je tu jen sám za sebe. Navštívil tento chrám, ale zjistil, že je prázdný. Nabídl Dassovi, že se oba rozejdou v pokoji. Dass ale dobře věděl, proč je tady. Už delší dobu o něm věděl. Nechal ho, aby spisy a holocron Tukala Horda našel za něj. Řekl, že tyto věci patří pravým Sithům, ne řádu Irustsis. Kayn mu ale odporoval. Vyhnul se vlně Síly vyslané rozzuřeným Sithem, který mu chtěl zlomit vaz. Vytáhl své světelné meče a spojil je jílci k sobě. Dassovi se v ruce zablýskaly též dva meče, ze kterých se ve vteřině vynořily rudé čepele.

Dass a Kayn se proti sobě rozeběhli a silně srazili své zbraně, Kayn ke svému překvapení měl výhodu nad Dassem a dařilo se mu ho v duelu porážet. Císař neustále ustupoval. Při jednom výpadu Dass nepočítal s Kaynovou brutální sílou a ten ho zvládl seknout. Dass se sice celou dobu držel zpět, ale tohle ho velmi naštvalo, dokonalý klon jeho otce a byl zraněn nějakou bezvýznamnou špínou… to Dassovi běželo v hlavě. Pověděl mu, že si s ním jen chtěl hrát, jinak by ho zabil mnohem dřív. Dass vyskočil nahoru a dopadl přímo před Kayna. Při dopadu vytvořil tlakovou vlnu, kterou ale Kayn zablokoval, Dass ale ihned na to začal útočit svými meči obrovskou rychlostí. Výpad střídal výpad a tvrdé seky se probíjely Kaynovou obranou. Tentokrát byl Kayn tlačen zpět Dassem, který byl velmi rozhněvaný. Dass rychlým sekem přesekl meč Kayna vejpůl a Sílou ho hodil k jedné ze soch. Kayn dopadl na zem a zůstal ležet, Dass k němu přistoupil blíž a chystal se mu dát finální úder. Kayn už neměl žádný meč, tedy to si jenom Dass myslel. Dass nazdvihl paži pro poslední výpad na Kayna, ten si vzal meč Tulaka Horda a aktivoval ho. Stihl výpad vyblokovat a podkosil Dasse, který spadnul na zem. Kayn provedl rychlý výpad, ale Dass stihl uhnout a použít Sílu, kterou Kayna odhodil velmi daleko. Meč Tulaka Horda se náhle vypnul. Kayn věděl, že meč je několik tisíc let starý, bude ho muset opravit. Zvedl se a pomocí Síly zvedl několik velkých kamenů a hodil je po Dassovi. Ten je začal ničit.

Kayn věděl, že souboj prohrál a nemá cenu dál pokračovat, využil skvělého momentu překvapení, tak jak plánoval, a začal rychle utíkat ke své lodi. Jakmile se k ní dostal, tak tam už viděl stát Dasse, který se o loď opíral. Čekal na něj. Řekl mu, že jeho rychlost byla úžasná a celkem ho překvapil. Než ho zabije, chtěl znát jeho jméno. Kayn věděl, že nemá moc šancí. Ale také věděl, že Císař sem musel také něčím přiletět. Nedaleko byla přistávací plocha. Kayn mu řekl své jméno – Kayn Sis. Dass svým mečem poničil jeho stíhačku. Kayna napadlo, že se pokusí vyvolat její explozi. Sice to obra zraní, ale získá si tím trochu čachu. Zavřel oči a začal se soustředit. Dass to bral tak, že se už protivník vzdával a čekal na smrt. Ve skutečnosti Kayn jenom zkoušel aktivovat loď, chtěl způsobit přetížení na tom místě, kde Dass poničil několik částí.

Části přetížení nesnesly a najednou stíhačka vybouchla. Překvapený Dass se okamžitě ubránil Sílou před výbuchem, Kayn stál o trošku dál, takže to neměl tak strašné. Opět využil momentu překvapení a začal utíkat k přistávací ploše, tentokrát se posílil Sílou, aby se běžel mnohem rychleji. Už před sebou viděl stíhačku, jakmile k ní doběhl, tak dostal zezadu velkou salvu blesků přímo do hrudníku. Kayn padnul na kolena a

popadal dech. Měl popálené plíce, nic vážného, ale hodně špatně se mu bude nějakou dobu dýchat. Sílou si zmírnil bolest. Z dálky zněl temný hlas, který se stále blížil. Dass byl rozzloben. Kayn vstal a odpověděl mu, že až se příště potkají, bude on ten mocnější. Jakmile to dořekl, tak vypustil proti Dassovi svoje blesky, Dass byl překvapen, že Kayn něco takového uměl. Jeho napřažená ruka s nimi měla chvíli problém, ale jakmile hodně zabral, tak se mu povedlo je odrazit pryč. Kayn ale mezitím nastoupil do stíhačky a odletěl pryč. Dass se mu chvíli snažil telepaticky dostat do hlavy, ale Kayn tyto útoky zvládal dost dlouho, aby skočil do hyperprostoru.

Císař zuřil, nejenom že Kayn utekl, ale podařilo se mu vzít holocron a několik spisů Tulaka Horda. Vzteky začal vše kolem sebe vše ničit Sílou, okolo něj byla vidět temná aura, která se u něj shromažďovala, okolí se začalo třást. Všimnul si, že se cítí silnější, hněvem probudil svojí novou sílu, která ho činila mocnějším. Z jeho těla vyjely blesky monumentální velikosti, které se zaryly do chrámu Tulaka Horda a cestou ostře prořízly vzduch, který teď byl cítit elektřinou. Ohromný výbuch hněvu, který následoval, již oslabený chrám srovnal se zemí. Stovky tun stavebního materiálu se v ohromných blocích řítily k zemi a způsobily zemětřesení, které otřáslo vším okolo. Císaře se však tyto ničivé vlny nedotkly, i příroda si uvědomila jeho moc a obloukem se mu vyhnula. Všude okolo byly skácené stromy, rozházené kameny a všechno možné, ale několik metrů od něj bylo vše v pořádku. Dass si následně zavolal odvoz a těšil se, až Kayna potká znovu. Těšil se, až toho bastarda bolestivě zabije.

Chrám na Shedu Maad by se stěží dal považovat za Chrám, všichni v okolí Vrahose moc dobře věděli že přichází čas, kde se Jediové budou muset zase přesunout.

Vrahos odcházel ze slyšení Rady. Respekt k 26letému Jedimu byl prakticky vždycky velký, ovšem po ocenění, které dostal od Ligy, to narostlo do vyšších rozměrů. Jediové k němu často chodili pro rady a soukromé lekce, ovšem Vrahos byl nucen je většinou odmítat.

Ve svých komnatách Vrahos posunul jednu z cihel a vyjel podstavec s holocrony. Chtěl se přesvědčit, že jsou tam, kde mají být. Holocrony Revana, Barsen'thora a Velmistra Yody obsahovaly část jejich vědění, ovšem Vrahos je prozkoumal už před lety. Hledal další holocrony velkých Jediů, ovšem nenašel žádný. Rada se vyjádřila, že bude nejlepší, když holocrony obsahující takovou moc bude držet od ostatních Jediů co nejdál. Proto je Vrahos měl u sebe.

Jeho přítel a další člen Rady Artax mu již dříve řekl i o holocronu Velmistra Kattose, ovšem moc mu to nepomohlo. Kattos znal spoustu tajů Světlé strany, Artax viděl, jak mu jednou z rukou šlehaly žluté blesky. Nejvíce ho fascinovala možnost přenášet živoucí Sílu z jedné osoby do druhé a možnost existovat po smrti jako duch. Bohužel, tento holocron se ztratil při Erdegově útoku na Coruscant. Vrahos pátrání po něm vzdal.

Erdeg, Sceleton, Scorch. S těmito tyrany se Vrahos již utkal. Pamatoval, jak společně se záhadným Krayem Sisem uvěznili Erdegova ducha a zničili ho, jak byl krůček od rozpůlení Sceletona. A pak zde byl Scorch. Jeho souboj s ním byl tou největší zkouškou, které kdy čelil. Jeho telepatie byla daleko nad tou Vrahosovou, a i když nakonec jeho iluze prolomil, tak zjistil, že jeho tělo je pokryté kovem, který odolá světelnému meči. Nebýt Variionovy a Alexiny pomoci, byl by mrtvý. Jeho otec a matka, všechno trápení, které ti dva utrpěli, misi, kterou Kattos začal a Vrahos dokončil, to vše bylo za ním. Ovšem i tak se Vrahos nevyhnul otázkám. Co to bylo za stvoření, které mu šeptalo? Měl pocit, že v tom souboji to byl on… a zároveň nebyl.

Vrahos se tím ale již tolik zabývat nechtěl. Po zničení Scorche byl Vrahos odměněn Ligou a byl označen za hrdinu, Velmistr Lightseeker mu udělil místo v Radě a zároveň titul mistra. Vrahos pomáhal Řádu se stabilizovat, z vyhnanců se opět v očích Galaxie stávali spasitelé, ovšem válka nebyla u konce.

Alespoň jedna zodpovědnost dnes spadne z Vrahosových ramen. Stále ještě mladý Jedi si vzal svou masku a vydal se do místnosti, která sloužila jako místo pro zkoušky padawnů k tomu, aby se stali Rytíři Jedi. Masku, kterou nosil, už prakticky nepotřeboval. Stará zranění vymizela. Vrahos si jí ovšem stále ponechával. Variion mu totiž poradil, že s maskou je idolem a známou tváří. Bez ní je ovšem jen další z mnoha.

Místnost byla malá, ale posloužila účelům. Artax pozdravil Vrahose mávnutím ruky. Vrahos se rozhodl usadit vedle něho. Po jeho pravici byl mistr Pingu. Elynea si Vrahose nevšímala, což bylo dobře. Soustřeď se, pomyslel si Vrahos. Za dob míru zkouška obsahovala 5 úkolu, nyní, v dobách války, obsahovala jen dva. První byl nahlédnout do svého nitra. Najít svoji temnou stránku. Elynea tento jinak obtížný úkol zvládla bez problémů. Vrahos na ni byl pyšný. Nikdy nepochyboval o jejích schopnostech Síly, strach měl spíše z jejího

šermířského umění, protože do Chrámu dorazila pozdě, ovšem z Elyney se naproti všem předpokladům stala zdatná šermířka. Další zkouška byla spíše takovou formální záležitostí. Sestrojení vlastního světelného meče. Ostatní zkoušky byly přeskočeny, protože většina padawanů se na frontě prokázala dostatečně schopná.

Přišel poslední krok. Vrahos přistoupil ke své padawance, aktivoval světelný meč, usekl padawanský cop. Všiml si, že Elynea se celou dobu hihňala jak malá holka. Ještě je to pořád z části dítě, pomyslel si. Cop spadl na zem. Elynea Shaanti se stala první úspěšně vycvičený padawan Leachiama Vrahose.

B-art měl svůj královský projev před Radou Starších. Představil první verzi dekretu o spojeneckých planetách. Hodlal snížit daně členským planetám, měly by se tak dát rychle dohromady. Většina planet byla totiž po všech těch válkách docela zbídačená. Nezapomínal, že Rhumia předtím dost planet z říše dobyla. Čím dřív se planety dostanou z krize, tím lépe. Jeden ze starších ale nesouhlasil. Rhumia si zakládala na síle a autoritě. Nebylo možné, aby zničili vše, co roky budovali, jedním papírem. Když oslabí kontrolu nad planetami, už ji zpět nemusí nikdy získat. Stařešina též poznamenal, že toto by se B-artovu otci nelíbilo. Místností projelo souhlasné zamumlání většiny stařešinů. B-art byl ale rozzloben tím, že stařešina zmínil jeho otce. Nebýt otce, už dávno by radu starších rozpustil. Všechna vítězství byla jen jeho zásluha. Rhumijská říše teď ale nemá žádné síly, prakticky žádné lodě. Jeden stařešina odpověděl, že Thule a Hypori stále vyrábí zástupy bitevních droidů, kteří by dokázali ubránit planetu. B-art ale věděl, že droidi nestačí. Stařešina ho tak rozzlobil, že Radu Starších okamžitě rozpustil. Od nynějška bude vládnout jen on a místokrálovna Indi Sarahie. Kdo se pokusí znevážit slovo krále, bude na místě popraven. Stařešinové byli šokovaní, mlčeli. Maza, stojící u dveří, byl ohromen královou reakcí. B-art pak zasedání ukončil.

B-art pročítal svůj deník. Bláto, smrad, trosky a mrtvoly. Historické centrum Hlavního města Rhumie v celé své kráse. Režie a scénář: Darth Sceleton. B-artova očekávání v jeho armádu byla minimální, avšak naděje ve spojence veliká. Takový byl plán, jeho jednotky zdrží křižníky a Kray napadne nepřítele do týla. Armáda by se nedokázala bránit útoku ze dvou stran, rozpadla by se a vzdala. Jenže jednotky řádu Irustsis se dostavily pozdě a planeta byl těžkým útokem. Lid bude za to chtít hlavy. A taky je dostane.

První na řadě byl Kray Sis, který byl považován mnohými za hrdinu říše. Ten padl první. Cílené klepy a pomluvy o tom, že záměrně dorazil pozdě v době největší nouze, aby sám přišel o co nejméně jednotek a zmenšil počty Rhumijských vojáků, kteří by mu mohli v budoucnu dělat potíže, zničily vznikající kult kolem jeho osobnosti velice rychle. Jak kdysi řekl jeden klasik, nevědomost je síla.

Další na řadě byl Onbelik, který přesto, že byl v otevřeném spojenectví s Rhumií, nepřišel pomoct ve chvíli největší nouze. B-artovi bylo jedno, že měl podobné potíže u sebe. A jeho poddaným to bylo jedno také. Jsou to zkrátka lidé a chtějí být na někoho naštvaní, a to jim nikdo sebrat nemůže.

Třetí a poslední místo byl jeho triumf. Ta banda dědků už neměla v nové říši co dělat. Musely padat hlavy. B-art musel hned po příletu jednat. Buď to, nebo očekávat zástupy naštvaných Rhumianů před palácem. Mohl to samo sebou hodit na Indi, s tím, že vedla planetu v době jeho nepřítomnosti spatně, ale na to ji až moc miloval. Zaměřil se tedy na Radu Starších. Jeho otec ty dědky miloval, ale jemu se pořád jen motali pod nohy, jak ubohé krysy žadonící o zbytky z jeho úspěchů. Byli něco jako královský parlament, který mu brání v pravomocích, poslední překážka, která ho dělí od absolutistické monarchie. A to přesně chtěl.

Stačilo říct, že jeho „únos“ do toho bunkru vymysleli a zrealizovali oni, zfalšovat pár dokumentů, nějaké zprávy a krásný poprask byl na světě.

Král se svojí milenkou tuto akci již nějakou chvíli připravovali. Díky tomuto se celá vláda nad planetou, a hlavně říší, dostala do rukou jednoho muže. Během pár dnů se z konstituční monarchie stala monarchie absolutistická. Díky tomu dokázal král rozpustit a zostudit Radu Starších, která po Bitvě o Rhumii získávala stále větší moc a podporu hlavně mezi nejbohatší třídou lidí, kde nebyl kult B-artovy osobnosti tolik silný jako mezi střední a nízkou třídou společnosti. Nepřátelství majetných vůči Trůnu bylo logické, před bitvou jim byly zkonfiskovány lodě, které když už se vrátily k majiteli, tak v nedobrém stavu. Další problémy si však B-art nemohl dovolit, a tak vyslal svého osobního zabijáka Lexe a Mazu, aby vybrané jedince pročistili, následně byl jejich majetek za vlastizradu zabaven. To zbývající zasvěcené významné Rhumiany utvrdilo v tom, aby nepokračovali v bojích proti Trůnu.

Něco podobného se stalo i s vůdci planet, kteří se po Bitvě o Rhumii odhodlali oddělit se od říše. Znovu musel zasáhnout Maza. Z pohledu krále šlo o velmi efektivního služebníka Trůnu.

Měsíc co měsíc se planeta stále více a více dávala dohromady. Rhumianky dostávaly až abnormálně vysoké příspěvky na mateřské dovolené, čímž bylo dosaženo mnohem větší porodnosti. Z planet, kde se Maza zbavil vůdců planet, jež si vytvořili vlastní spolek rebelie, si nechal dovést tisíce otroků. Především z osob, jež veřejně podporovaly odklonění od říše. Ti se starali o obnovení měst a vesnic, jež byly zasaženy sithským útokem nejvíce. Druhá polovina byla poslána na vesmírnou stanici, která si již několik let stavěla. V době války se Sithy byla sice značně oslabena její posádka, ale i tak se inženýrům podařilo postavit velikou část základny, která by měla být v nejbližších měsících dokončena.

Jak se dalo očekávat, z Indi Sarahie se stala celoplanetární hrdinka. Oblíbeností mezi občany podle několika průzkumů převyšovala i krále. Rada Starších B-artovi doporučovala, samozřejmě než byla rozpuštěna a zcela ztratila svůj dlouhověký vliv, aby si Indi vzal, protože by tak vytvořili inspirativní a mocný pár. Král tuto myšlenku nepotvrdil, ale ani jí nezavrhnul. Jak by sám řekl, šetřil se pro někoho jiného. Zatím ne někoho konkrétního, ale časem určitě bude potřebovat potomka, jenž by zdědil jeho trůn a jeho říši. Jeho polovička též musela být silného postavení, avšak žádná z žen v galaxii neměla tak silný post, jako král Rhumijské říše.

Jakožto každý král i B-art potřeboval svojí Královskou gardu, stráže z těch nejlepších a nejvěrnějších bojovníků Rhumie. Maza již nestačil na ochranu krále. Byl tedy po planetě vyhlášen turnaj o členství v gardě. Bylo vybráno 300 nejlepších a nejvhodnějších bojovníků v boji na krátkou vzdálenost. Třístovka se shromáždila v Aréně Nekonečna. Co se tam stalo, ví jen málokdo, ale je známo, že z arény vyšlo pět mužů. Tři z nich si král přidal do své gardy. Nejvyšší z nich byl Sarak, mladý Rhumian ozbrojený obouruční sekerou s laserovým ostřím. Jejich úkol nebyl hlavně estetický, měli hlavně v případě nouze zdržet, nejlépe zabít (ale nikdo neočekával, že by něco takového dokázali) útočníka se světelným mečem, ať už to měl být kdokoliv, než by se stačil dostat ke králi.

B-art byl též velmi zaujatý mladou Jedijkou, která bojovala v bitvě po boku Rhumianů. Videa s tajemnou dívkou se začala šířit jako lavina. Nadpisy v novinách typu „Kdo je tajemná Mladá orlice“ (orlice podle symbolu Rhumie) zaplavovaly planetu a dívka se stala symbolem Rhumijského vítězství. Avšak ani po několika dlouhých týdnech dívka nebyla nalezena. Král byl dokonce přinucen Indi vyhlásit, aby se dívka přidala do královy gardy.

Po válce a poražení muže, jenž rozpoutal válku, se začaly od velikých říší oddělovat (jako u Rhumie) planety či menší spolky planet. Mezi nejsilnější z nich patřila Mibagon, říše o počtu sedmi planet, která se stále rozrůstala. Její vůdce má být jistý Domoc, podle rozvědky mocichtivý, tvrdohlavý a flegmatický vůči životům druhých, avšak také cílevědomý a značně pragmaticky inteligentní. Tento muž se B-artovi líbil, jeho přístup k životu mu byl sympatický. Zde mohla nastat slibná spolupráce.

Brae byl právě ve své pracovně na Corellii, když se ozval Lalkerr. Chtěl vědět, proč byl zvolen do čela toho, co zbylo z UTC. Jsou zde věrnější členové Ligy. Místo samozřejmě přijal, ale varoval, že jestli se přihlásí někdo více propojenější s Ligou, pak by tento krok mohl považovat za urážku. Lalkerr také chtěl znát podrobnosti ohledně oněch bójí. Brae sdělil, že o správu majetků UTC se přihlásilo CSA, které sice přísahalo věrnost Lize, ale osobně mu příliš nevěřil. CSA má špatnou minulost. Je dost možné, že situace chce využít k vlastnímu obohacení na úkor Ligy. Lalkerr je lepší volba. Vysvětlil, že ty bóje dovolují sledovat provoz v hyperprostoru prakticky v reálném čase, což je něco převratného. Něco takového by jim pomohlo sledovat přesuny nepřátelských sil a snadno reagovat.

Lalkerr opět varoval, že pokud korporace přísahá věrnost, ale nebude z ní mít žádný profit, bude nucena zvážit svoji loajalitu. Brae ale sdělil, že pokud CSA přečkala UTC, bez něj bude mít dost příležitostí se uchytit. Lalkerr dodal, že bóje mu velmi pomohou. Prozradil, že pracuje na projektu Předehra. Znovuobjevil starší kus technologie, které se říká disruptorové pole. Způsobuje náhodná přetížení v aktivních obvodech lodí, to znamená cokoliv od kávovaru až po zbraňové systémy nebo pohon. Ale nejlepší věc je, že toto pole prochází štítem. Dosud otestoval pár lodí a všechny konvenční typy štítů, na které narazil, naprosto selhaly v negaci účinků pole. Jediné dva způsoby, jak poškození předejít, je přímo navrhnout štít, na což je ovšem potřeba znát detaily pole, nebo vypnout všechny systémy předtím, než budou přetíženy. Má to jedinou nevýhodu. Dosud byl takovýto generátor příliš těžký na přenos v lodi, až doteď. Nedávno se mu podařilo vyvinout dostatečně malý generátor, který se dá přenášet. Ještě stále to není ideální na trvalé umístění v lodi, ale už se dá přesouvat z místa na místo, například na hyperprostorové trasy, nebo kolem nepřátelských planet.

To by znamenalo možnost eliminace nepřátelských lodí prakticky kdekoliv a kdykoliv. Pokud to propojí s projektem H7, hyperprostor se pro všechny nepřátele stane nepřístupným místem. Brae se ho zeptal, jestli

je schopen něco takového začít vyrábět ve velkém a nasadit v praxi, čím dřív, tím lépe. Tohle bude výhoda, díky které dostanou velký náskok před ostatními. Lalkerr sdělil, že už má prototyp, který lze vyrábět ve velkém, ale musí udělat ještě pár testů. Testoval sice různé typy štítů, ale měl celkem omezený repertoár lodí. Před zahájením takovéto operace by potřeboval něco od Ligy – pár kusů od každého typu lodí Sithů. Jestli se u nich objeví nějaká nepředpokládaná odolnost, třeba u pohonu, tak velmi rychle informují ostatní a je možné, i když nepravděpodobné, že by potom byli schopni přijít s protiopatřením. Když by náhodou nějakou slabinu objevili, pak by prostě upravili některé detaily pole.

Brae slíbil, že na to nasadí ta nejlepší komanda, ale i tak to může trvat několik měsíců. Sithové byli dost oslabení, kolem Rhumie se může nacházet mnoho opuštěných lodí z té bitvy. Lalkerr dále sdělil, že potřebuje výrobní kapacity. Těch by měl mít dost, pokud začne výrobu i v továrnách UTC. Zároveň zahájil výrobu generátorů gravitačních studní, protože měl obavy, že loď letící v hyperprostoru by mohla disruptorovým polem prostě proletět. Dále navrhl, aby u generátorů zůstávalo vždy pár lodí. I když generátor sám o sobě je schopen teoreticky zničit nepřátelské lodě, tak prakticky se to docela určitě nepovede, pokud bude nepřítel dost rychlý, vypne dost systémů, aby se pouhou setrvačností dostal mimo účinky pole a pak loď opraví. Nehledě na to, že i bez toho může mít štěstí a palbou zničit pole dřív, než zasáhne jeho zbraňový systém.

Brae to vzal na vědomí. Sdělil, že uvědomí štáb, aby zahájil potřebné přípravy. Kdykoliv ho Lalkerr může zase kontaktovat. Ještě mu poslal seznam všech zařízení UTC, od laboratoří po továrny, včetně jejich pozice. Jsou již hlídány ligovými jednotkami, budou ho očekávat. Lalkerr řekl, že do méně než jednoho roku bude schopný projekt Předehra uvést do pohybu. Jakmile hovor ukončil, vydal rozkazy přesunout se do zařízení UTC.

Druhá fáze plánu probíhala přesně podle nalajnovaného programu. Soukromé vojenské společnosti se nechávaly skupovat za nemalé peníze, ale pomalu a jistě se vše hýbalo kupředu. Warmittovi už legálně patřily tři závody vyrábějící zbraně, fabrika na bitevní lodě a sedm vojenských agentur. Všechno se pomalu ale jistě blížilo k úspěšnému závěru. Postupné přebírání moci bylo potřeba provádět nepozorovaně, po kouskách.

Jarraxuz byl v ligové metropoli, kde si vybíral oblek na důležitou schůzku s Braem. Poslední dobou se cítil mnohem klidnější, jakoby změněný. Byl si skoro jistý, že to bylo jen pocitem z dobře odváděné obchodní práce, ale nehodlal se nad tím zarážet a kazit si to.

Po návratu na *Oblivion* vešel do svých komnat, rozsvítil vypínačem po levici ode dveří a vykročil k výlohám se zbrojí. S pýchou se na ně podíval a všech se dotkl. Pohladil je. Byly to jeho zbroje, jeho koníček, kterému se věnoval už léta. Asi je teď nebude dlouho potřebovat. Žádné boje teď... boje... ach ano! Vzpomněl si, že mu právě na stole leží další smlouva na odkoupení firmy. Byla to opět další žoldnéřská firma, ani malá, ani velká, ale dostatečně silná pro další snížení poměru sil mezi jeho plány a případným odporem. Hodil na dokument svůj podpis a odeslal ho teď už bývalým majitelům Wonturs Inc.

Dnes si domluvil s Konzulem schůzku. Znal se s jediným mužem, který teď držel pevnou ruku nad Ligou. Když všechno půjde hladce, odejde dnes jako kandidát na nového Ligového konzula, nebo alespoň s několika místy v Senátu. Musí Braeho zasvětit do svých plánů. Vymanění ekonomik ze sil nadnárodních korporací a jejich předání soukromníkům, jednotný plán pro galaxii. To bylo to jediné, co mohlo svět zachránit. To opravdu jediné.

V poslední době, prakticky od konce občanské války, pracoval na zvláště delikátním projektu. Jeho vědci našli způsoby, jak zkoordinovat uměle pěstované tkáně, kosti a elektronické čipy k tvorbě od člověka nerozeznatelného stroje. Výzkum skákal vskutku mílovými skoky. Po třech měsících byli schopni masově produkovat řady levných zaměstnanců na palubě jediné lodi. Výtvory se ale občas „zatoulaly“. Když přestal procesor fungovat, jak měl, mohlo dojít ke zkratu, který mohl umělého tvora obrátit na plnou agresi proti všemu okolnímu. Takové incidenty bývaly smrtící. Proto si Jarraxuz vybral speciálního jedince. Nevěděl, z jaké je řady, ale všiml si, že vykazuje vůdcovské schopnosti a bojového ducha. Nějakou dobu ho trénoval, až z něj vytvořil dokonalý nástroj – úžasného střelce i bojovníka, hackera, detektiva, fyzicky i psychicky dokonalou bytost. Přišlo by mu jako hloupost, kdyby mu někdo chtěl tvrdit, že jeho projekt trvá už přes dvacet let.

Nastoupil do transportéru v jedno z hangárů a vyletěl vstříc budově Senátu, kde se měl s Braem sejít.

Nedalo se říct, že by byl s jednáním spokojený. Nezdálo se, že by ho Brae hodlal vyloženě odmítnout, přesto měl ale pocit, že se vše dalo zvládnout mnohem víc hladce. Nesměl dát najevo emoce. Kdyby si kdokoliv ze stráží všiml známek pochybností, mohl by je hlásit Braeovi a ten by vytušil, že se za jeho plány může skrývat něco většího.

Nebyl čas otálet. Měl ještě dvě důležité zastávky – Rhumii a Onbelikovo sídlo. Rhumia, která byla blíž, se jevila jako logický cíl. Nebál se příliš o Braeho odmítnutí, přeci jen mu něco dlužil a měl k němu důvěru. Spíš ho lehce znepokojoval B-art. Nedávno se prohlásil neomezeným vládcem a tací se neradi vzdají svého titulu za účelem nabytí moci nad větším celkem. Každý ví, že žába radši sedí na prameni, než aby si užila oceán. Nebál se ani toho, že by na budoucím vrcholu nedokázal přinutit Rhumii se před jeho novou aliancí sklonit. Nechtěl prolévat příliš mnoho krve. Jedná se tady o udržení moci, a ta se i v malých skupinách nejlépe drží ve více lidech.

S pocitem radosti minimálně z ustanovené smlouvy na dlouhodobý prodej zbraní Lize se nalodil na transportér. Prodej zbraní je minimálně slibným začátkem. Ideální na utužení vztahů a získání vyšší kontroly. Spokojil se pro teď i s málem.

V rhumijském prostoru je přivítala letka bojových stíhačů. Warmitth jim ohlásil, že přiletěl jednat s králem. Komunikace se po krátkém křížovém výslechu a ověření legitimity začala zdárně odvíjet a sotva za dvě hodiny už stál pirát a podnikatel před B-artovým palácem. Jen nic nezkazit. V hlavě si přerovnal vše, co znal o jednání s královskými rody, a vykročil na schody, přímo k jednací místnosti.

Král na něj už čekal. Byl slavnostně oblečen a zdálo se, že je připraven na cokoliv, co mu ubohý admirál může říct. Jde se na to, blesklo Warmitthovi hlavou, cesta k realizaci Projektu byla otevřená. Hluboce se uklonil, ještě ve dveřích. Král se usmál. Slyšel o Jarraxuzovi Warmitthovi, vskutku zajímavá osoba, domníval se. Zeptal se ho, co ho přivádí. Doufal, že jde o legální činnost. Jarraxuz ho ujistil, že přišel vyjednávat, a pověděl mu o svých obchodních úspěších. V jeho tváři se zračilo nenápadné nadšení, ale způsob, s jakým s ním bojoval, byl udivující. B-art chtěl vědět víc. Warmitth mu pověděl, že každý den skupuje drobné i větší podniky na výrobu zbraní. Má už dost na to, aby zásoboval rhumijské armádní složky pro dlouhodobou spolupráci. Jakmile výdělky stoupnou, hodlá skoupit ty největší ryby z tohoto průmyslu. Lidi ho nevyhání, kam přijede, buď se stáhnou, nebo je pobije. Většina podniků je ochotná jednat, když jim dá první nabídku. Jeden podnik koupil za nádherných 1.750.000 kreditů i s přidruženými pozemky, jelikož je úspěšně donutil si myslet, že se jim pod pozemky usídlili rancoři.... Má hodně peněz, skoupil většinu malých žoldnéřských skupin, krom Slavné pětky. A ty padnou do několika let...

B-artovi se to zamlouvalo. Jarraxuz s ním mohl počítat.

Brae seděl ve své pracovně na admiralitě na Corellii. *Great Victory* byla již několik týdnů v docích, kde se podrobovala velkým opravám. Nad opravami dohlížel komandér Cass, kterého Brae neviděl, alespoň osobně, od Bitvy u Zilioru.

Nad pracovním stolem se vznášel holografický obraz galaxie s vyznačenou mapou všech hlavních frakcí. Brae pomocí tlačítek zoomoval do jednotlivých sektorů, kde rozvědka vystopovala opuštěné či osamělé nepřátelské křižníky. Ty byly zobrazeny červenou tečkou, u které byly všechny potřebné specifikace. Cílů bylo hodně, víc, než kolik potřeboval, ale některé byly obtížnější než jiné. Brae si zamnul bradu. Nechal si zavolat jednotku Rancor.

Za dvacet minut se ve vojenské poradní místnosti sešli vyšší důstojníci 601. útočné brigády Rancor. Brae je přivítal a zapnul hologram. Po dlouhé době zase nějaká akce. Liga teď pracuje na něčem velkém. Hodně velkém. Aby to fungovalo, potřebuje získat jeden kus od každé obvyklé bitevní lodě Sithské říše a Belsaviského řádu. Sithové používají lehké křižníky třídy Interdictor, dlouhé 600 metrů, a střední křižníky Harrower, dlouhé 800 metrů. Belsaviský řád používá střední křižníky třídy Providence, dlouhé 1088 nebo 2177 metrů, tyto křižníky jsou totiž snadno modifikovatelné. Dále používá těžké křižníky třídy Subjugator, dlouhé 4845 metrů. Brae přepnul na mapu galaxie.

Rozvědka zjistila, kde se nacházejí opuštěné či osamělé lodě. Ty bude jednoduché přepadnout a unést. Ale pozor, situace se může změnit. Některé mohou náhle získat posily, nebo odletět pryč. Jiné mohou padnout do rukou dalším frakcím. Největší koncentrace sithských lodí je kolem Rhumijské říše. Zranitelné lodě Belsaviského řádu se nacházejí na okrajích této říše, kde se utkávaly s piráty, některé jsou ještě u Zilioru.

Jednotka Rancor má k dispozici tolik astrodroidů, kolik bude potřebovat. Dokáží hacknout systémy a nahradit živou posádku, ale nejsou tak efektivní bojovníci. Rozhodně se s těmi loděmi nemá pouštět do žádných bojů. Liga je chce, pokud možno, v celku. Brae vypnul hologram. Další podrobnosti dostane velitel Rancorů v datapadu. Brae sdělil, že vojáci odlétají okamžitě.

Hack se stal samoukem. Dělal chyby, ale učil se. Nebyl tu nikdo, kdo by mu ukázal nějaké triky, na vše si musel vystačit sám. Jediným učitelem mu byly svazky Dartha Amara. Každý den trénoval na cvičišti. Každý den se učil z knih. Byl do trénování naprosto šílený. Nedělal téměř nic jiného. Ven chodil jen občas, aby natrhal nějaké bobule a ulovil nějak zvíře. Do vesnice se ale neodvažoval.

Pod postelí našel černý hábit, který vyměnil za své staré hadry. Teď měl úplně nový život. Takhle to probíhalo celých pět let. Naučil se bojovat mečem, ale stále by ho většina šermířů rychle porazila. Ty, kteří meč neměli, by ale rychle vyřídil. Hack se snažil naučit i používat Sílu, ale moc mu to nešlo. Dokázal do vzduchu zvednout pár knih nebo převrhnout polici. Nejvíce ho lákaly blesky a škrcení, ale to se stále nemohl naučit.

Jednou při tréninku vůbec poprvé uslyšel u vchodu kroky. Rychle se otočil a spatřil muže ve středním věku, se stejným pláštěm, jako měl on. Hack se ho zeptal, kdo to je. Muž se zasmál. Věděl, že Hack je jen obyčejný vesničan. Řekl mu, aby odešel a na vše zapomněl. Vědomosti Dartha Amara jsou jen jeho. Když to udělá, nechá ho naživu. Hack se ušklíbl. Bylo to tu zas – zase se mu něco dařilo a zase mu to někdo chtěl sebrat. Už nehodlá ustoupit. Hack vytáhl z opasku meč a zapnul ho. Muž se zasmál a také tasil meč. Zaútočil.

Hack proti muži vrhl několik knih. Jedna ho trefila tak silně, až mu vyrazila dech. Muž zvedl všechny knihy a všechny je hodil po svém soupeři. Ten ale rychle uskočil za roh. Muž se rozběhl za ním. Hack ale vyskočil z úkrytu a chtěl ho seknout. Muž to vykryl a skopnul Hacka na zem. Muž mu řekl, že to nebyl dobrý boj. Jediným švihem se pokusil ukončit Hackův život. Ten to ale vykryl a Sílou odhodil muže do vzduchu. Hack přešel do protiútoku. Muž to v pořádku vykrýval, ale po chvíli začal být unavený. Hack nepřestával útočit stále stejně tvrdě. Muž nakonec udělal chybu a Hack mu usekl ruku s mečem.

Hack na něj namířil svůj meč. Muž se už nesmál, brečel a prosil o život. Tohle se Hackovi nikdy nestalo. Nikdy neměl takhle navrch. Měl teď absolutní moc. Sithové by toho muže zabili. Stejně by to udělal i Jack jemu. Ale Hack nebyl jako on. Byl lepší. Vypnul meč a nechal muže odejít.

Hackův instinkt, nebo Síla, ho varoval. Rychle uskočil stranou. Muž chtěl Sílou přitáhnout svůj meč a probodnout Hacka zezadu. Ten ale uhnul, takže muž zasáhl sám sebe. Hack byl rozzlobený a ptal se muže, proč ho chtěl zabít, když mu dal milost. Muž ale už neodpověděl. Hack ještě chvíli zuřil, ale muž už byl mrtvý. Pravý Sith by ho zabil rovnou. Hack si uvědomil, že v jeskyni žil jako krysa, jako zbabělec. To ale skončilo. Teď je čas msty a útěku z téhle zapomenuté planety. Ten muž sem musel určitě něčím přiletět. Hack vyběhl ze svého úkrytu dřív, než si to rozmyslí. Přímo před vchodem do jeskyně stála vesmírná loď. Hack se usmál a vykročil kupředu.

Náhle se před ním vynořilo šest vesničanů s blastery. Jejich vůdcem byl Jack. Nejdříve oba na sebe nevěřícně zírali. Hack vytáhl meč, jeho záře vesničany trochu vystrašila, takže ustoupili o krok dozadu. Až na Jacka. Jack předpokládal, že Hack už dávno zemřel. Ale teď vidí, že se z něj stal jeden z těch podivínů. Jack řekl, že krátce po Hackově odchodu svrhl starostu a získal jeho pozici. Obchodníky, kteří sem přiletěli, prostě okradl. Dokázal tak získat zbraně a další zásoby. Vystřelil. Hack ale rychle zdvihl meč a střelu vykryl. Odrazila se a zasáhla jednoho z Jackových mužů. Okamžitě ho zabila. Jack se naštvaně podíval na mrtvolu a ostatním přikázal, aby Hacka zabili. Všichni začali střílet. Hack se rychle vrátil přes hologram do jeskyně. Vesničané se vydali za ním. Hned první je ale zabit.

Hack vběhl hlouběji do jeskyně, do své místnosti. Už neměl kam jít. Hack si přitáhl meč toho muže a pustil se do Jacka a tří dalších. Jednoho rozsekl vejpůl, druhý po něm vystřelil, ale Hack mu uhnul a zabil ho. Poslední z Jackových nohsledů se dal na útěk. Zůstával jen Jack. Bojovně zařval a začal střílet. Hack oba meče roztočil a blížil se k němu. Všechny střely odrážel. Nakonec Jackovi usekl ruku. Zařval bolestí a odletěl několik metrů dozadu. Začal se plazit pryč, ale Hack mu dupnul na nohu. Jack se na něj otočil a začal ho prosit o život. Hack tentokrát už neváhal a oba meče mu zarazil do hlavy.

Hack odešel z jeskyně. Před jeskyní viděl posledního muže a nějakého droida. Droid muže zastřelil pistolí a otočil se na Hacka, kterého považoval za svého pána. Když si ale všiml, že to není on, namířil na něj. Hack mu řekl, aby ustoupil. Droid se ale zasmál. Svého pána neměl rád a teď je zřejmé, že je mrtvý. Rozhodl se,

že teď bude sloužit jemu. Hack byl překvapen touto reakcí. Nevěděl, jestli má droidovi věřit. Droid ho ale ujistil, že i když svého bývalého pána neměl rád, nezabil ho – i když šance měl. Navíc ho bude potřebovat. Hack v životě nebyl na lodi, neuměl ji řídit. Jeho cesta by skončila dřív, než by začala. Hack nakonec přikývl. Droid se představil jako HK-24, „Butcher“. Je to zabijácký droid. HK-24 řekl, že loď je třídy Firespray, jménem *Thunder*. Hack mu přikázal, aby letěl najít Sithy. Droid mu poradil, že nejlepší místo je planeta Korriban.

Zazvonil budík a mladý rhumian Sarak vstal ze země, kde po náročném večeru usnul. Odešel do obývacího pokoje. Počítač mu hlásil příchozí zprávu – byla od samotného krále. Byl pozván do vyřazovacího turnaje, pokud se umístí na vrcholné pozici, má šanci stát se členem královské gardy. Sarakův otec byl dříve členem podobného spolku, takže ho dost věcí naučil.

300 vyvolených bylo transportováno do Arény Nekonečna. Bojovníci byli rozděleni do dvojit. Ten, kdo z dvojice přežil, zvítězil. Bojovalo se dny a noci, krev byla cítit ve vzduchu a mrtvoly se hromadily. Král vešel do arény po třech dnech. Jeho sluha, který na turnaj dohlížel, ho zavedl k místu, odkud mohl dění pozorovat. Sotva co král zvedl oči, spatřil něco brutálního.

Sarak usekl nepříteli hlavu, rozmlátil ji o zem a poté ji narval nepříteli zpět do krku. Pak vypnul laserové ostří své sekyry. B-art byl nadšen. Sarak byl šílenec – tedy přesně to, co hledal. Bojovník, který bude šířit strach po celé galaxii. Řezník z Rhumie. Dalšími úspěšnými byli Raxisz a Shergum. Oba též velmi silní, ale ani jeden se B-artovi tak nezamlouval, jako Sarak.

Další den B-art rozmlouval se svým nejlepším bojovníkem, Mazou. Maza byl sice nejlepší, ale B-art se nyní cítil ve větším ohrožení. Bál se, že ho Maza už nebude schopen ochránit. Maza pochopil, že B-art chtěl dalšího bodyguarda, ale neznal nikoho vhodného. B-art však zatleskal a v tu chvíli se dveře do místnosti rozrazily. Vešel muž s kápí na hlavě, po zemi táhl pytel a na zádech měl sekyru.

B-art Mazovi představil Saraka. Bude to jeho nový kolega. Sarak se pousmál a hodil pytel na zem. Maza ho otevřel a viděl hlavy těch, kteří údajně ohrožovali Rhumii – šéfů drogových kartelů, zločinců a pár členů již rozpuštěné Rady Starších.

Plukovník Dengar Lyste se zamyšlením sledoval hologramy, které se vznášely nad stolem v jeho pracovně. On a jeho muži si ani pořádně neoddechli od té doby, co bojovali po boku konzula Braeho a zbytku Ligové flotily proti silám UTC u Zilioru, kde nakonec s velkými ztrátami zvítězili, a nyní dostali další úkol. Měli najít a ukrást opuštěné nebo poškozené lodě Sithů a Belsaviského řádu, a Brae se vyslovil jasně, že chce od každé třídy aspoň jednu. Měl totiž nějaký plán, kvůli kterému je potřeboval. Pro tuto misi jim dodal spousty astrodroidů, kteří měli převzít řízení lodí poté, co se jich Rancoři zmocní. A taky rozvědka si dala tu práci a zjistila jim přibližné lokace, kde by je mohli nalézt.

První byla planeta Vesuvia na hranicích Rhumijské říše, kde dle zpráv od Ligových špionů měli Sithové jakési vrakoviště pro těžce poškozené lodě, ale poté se odtamtud stáhli a zanechali tam i docela provozuschopné křižníky. A právě tam mířili. Celá oblast měla být opuštěná, ale Lyste věděl, že na tohle se nemůže spoléhat. Proto nařídil připravit své muže tak, jako by mělo dojít k další velké bitvě.

A nyní podrobně studoval situaci a vymýšlel plán. Pokud se poslední agenti nemýlili, tak na Vesuvii by se mělo nacházet přibližně 17 lehkých křižníků třídy Interdictor a 8 středních lodí třídy Harrower. Pokud budou všechny v letuschopném stavu a nenarazí na žádný odpor, tak by celá akce měla trvat ani ne dvě hodiny, ale pokud ne, no tak uvidí, co zmůžou.

Ve studování ho vyrušil příchod majora Cravena. Craven se postavil před jeho stůl a zasalutoval. Lyste mu pokynul, aby se posadil. Craven ohlásil, že mužstvo i veškerá technika jsou připraveni k akci. Při Bitvě u Zilioru jeho jednotka ztratila asi tři stovky mužů. V porovnání s celkovým početním stavem brigády to byly zanedbatelné ztráty, ale Lyste se s mnoha z nich osobně znal, a proto cítil smutek z jejich smrti, ale věděl, že tohle už k jejich řemeslu patří, navíc, jeho muži nezemřeli nadarmo, což byla pro něj útěcha.

K příletu k Vesuvii zbývaly tři hodiny. Hlášení rozvědky se nijak nezměnily. Lyste nařídil hodinu před příletem vyhlásit bojovou pohotovost a připravit výsadkové lodě a Braeovy astromechy. Rovněž za hodinu bude porada pro důstojníky v takticko-operační místnosti. Craven už neměl co říct, a tak jen zasalutoval a odešel. Lyste se mezitím dal opět do přípravy bojového plánu.

O hodinu později seděl Lyste a ostatní vyšší důstojníci na poradě, kde je plukovník hodlal seznámit se svým plánem. Ukořistěné lodě budou dopraveny na nejbližší ligovou základnu, tedy na planetu Casseruy. Jeden z důstojníků se zeptal, jestli se má očekávat odpor. Rozvědka tvrdila, že by tam neměl být ani jeden sithský voják, ale Lyste na to nespoléhal. Nařídil rozdělit jednotku na padesátičlenné skupiny, každá obsadí jednu loď. Pokud narazí na nepřítele, samozřejmě se o něj postará. Pokud bude nad jejich síly, má se stáhnout. Ty vraky za nějakou krvavou přestřelku nestojí. Jakmile budou lodě pod kontrolou, vojáci zjistí jejich stav a pak je předají astromechům, kteří převezmou řízení. Celá akce má trvat nanejvýš dvě hodiny. Po skončení porady se důstojníci rozešli ke svým mužům a informovali je o postupu.

Lyste odešel do své kajuty a sám se začal připravovat, protože jak bylo jeho dobrým zvykem, hodlal jít se svými vojáky do akce.

O třicet minut později byl na palubě *Deathbringeru* vyhlášen bojový poplach. Všude zněly palubní sirény, chodbami sem a tam pobíhali členové posádky, Stormtroopeři a piloti stíhaček. O dalších patnáct minut později Lyste vyšel ze své kajuty, oděn do své bojové uniformy a neprůstřelné taktické vesty, a nesl si sebou ještě svoji helmu a svůj blaster. Za asi deset minut dorazil do hlavního hangáru, kde už byli nastoupení vojáci. Zamířil ke skupině důstojníků, kteří stáli opodál. Došel k nim, všichni se na něj otočili a zasalutovali. Lystův pohled se zaměřil na Cravena, který tam byl také. Vše bylo připraveno.

Lyste byl trochu nervózní. Jakmile *Deathbringer* dorazil k Vesuvii, okamžitě vyrazili všechny výsadky na určené lodě, kterých tu bylo přesně tolik, kolik jim bylo řečeno. Čekal potíže, a něco mu říkalo, že se jich dočká, ale ani během letu, ani potom, co se spolu se svými muži nalodil na jeden z Interdictorů, se nic nestalo. Bez sebemenšího kontaktu s nepřítelem se dostali až na můstek. Technici pomocí palubních počítačů zkontrolovali stav lodi a zjistili, že není v letuschopném stavu. Tak to nám vypadává ze seznamu, pomyslel si Lyste. Spojil se s ostatními skupinami, aby zjistil, jak na tom jsou. Podle jejich zpráv byly použitelné pouze tři Harrowery a pět Interdictorů. Nařídil jim tedy, aby funkční lodě převzali droidi a zbytek se stáhl zpět na *Deathbringer*. Po návratu pocítil Lyste úlevu. To bylo na jeho poměry až moc klidná akce, až z toho měl špatný pocit, ale všichni jeho muži už byli zpátky a lodě pro Braeho byly na cestě, takže museli letět pro ostatní lodě, které jejich nadřízený chtěl.

Nejprve zamířili do soustavy Parxan, kde mělo být asi pět opuštěných těžkých křižníků Belsaviského řádu třídy Providence obou variant. Když dorazili na místo, našli jen tři z nich. Po průzkumu zjistili, že provozuschopná není ani jedna, a tak zamířili k poslední lokaci, k Zilioru, kde mělo být nejvíc lodí, ale taky nejvíc nepřátel. Po příletu k planetě si Lyste povzdechl – opět na starém známém bojišti.

Prolétali kolem trosek lodí, které byly během bitvy zničeny a zbytků záhadné superzbraně, kterou UTC chtělo použít proti Lize, než ji díky oběti *Arc Hammeru* potkal stejný osud jako Hvězdu smrti, až nakonec objevili několik poškozených lodí třídy Providence a dokonce jeden Subjugator. Poté, co se na ně nalodili, se dostali do kontaktu se zbytky posádek, ale dokázali je rychle zneškodnit. Když převzali kontrolu nad loděmi, zjistili, že dva Providence jsou schopné letu, zatímco Subjugator vyžadoval menší opravu hyperpohonu, aby se dal použít. Lyste to schválil, neboť se už neobával dalších nepřátel, a tak velká loď za malé zdržení stála. Po dokončení oprav ji nechal na starost droidům, kteří ji měli dopravit za Braem, a vydal se svými muži zpět na svůj destruktor. Byl čas se vrátit domů.

Sithům se dařilo prabídně, po katastrofální porážce u Rhumie byli v následující Post-rhumijské válce trvale zatlačováni pryč ze svých sektorů. Jejich armády nebyly schopny dosáhnout převzetí iniciativy proti masivní přesile dvou nynějších vůdčích frakcí galaxie, přestože frakce mezi sebou nijak nespolupracovaly.

Coruscant byl obsazen jako jeden z prvních, vlastně ani nebyl nijak bráněn, Sithové tamější sektor opustili téměř hned po příletu prvních ligových lodí. Situace probíhala podobně i na spoustě ostatních planet, téměř vyhubené sektory byly Sithy opuštěny ihned, co se objevily nějaké známky nepřátelského útoku. Občas k nějakým menším bojům došlo, většinou však byly způsobeny pozdě vydaným rozkazem k ústupu, což ovšem vyústilo vždy jen ke krycím akcím. Liga a Unie svobodných systémů si postupně odkrajovaly území Sithů dál a dál.

K velkým bojům došlo až v soustavách Mon Calamari a Kamino. Z vůle Kray Sise tam byly vyslány Unijní armády pod velením Rytířů Irustsis.

U Mon Calamari se veškeré síly Unie snažily vystrnadit nepřátele od a z loděnic, které se snažili Sithové co nejvíce poničit, aby Unii ztížili jejich využívání. Záměr se zdařil jen zčásti, sithská flotila obsazená nezkušenými posádkami Zatracených se nedokázala udržet dostatečně dlouho proti značné přesile válkou odzkoušených jednotek Unie. Elitní jednotky Nočních plášťů, které se pokusily zlikvidovat výrobny místo neúčinných bomb, byly kvůli tomu odříznuty a ponechány svému osudu. Dvěma desítkám ze tří se podařilo shromáždit se v jedné z klíčových stavebních oblastí, než jí stihly zničit, byly obklíčeny droidy, protože nebylo v zájmu Unie tuto oblast ničit bombardováním, které by stejně nemohlo být zaměřeno na jediný bod, a navíc by hrozila řetězová reakce. Stovky droidů se marně probíjely přes výkvět Sithské armády, s pocitem posledního vzdoru se Noční pláště krčili za svými štíty a v těžkém brnění s elektroholemi likvidovali jeden zástup droidů za druhým. Zvrat nastal po příchodu Rytířů Irustsis, nejmocnějších válečníků Unie, ti svojí mocí v Síle a uměním světelného meče rozbili linie unavených Nočních plášťů a následně je nemilosrdně zlikvidovali. Jejich velitele, Mistra noci, chtěli zajmout, ten si však uvědomil hrozbu a v příhodnou chvíli spáchal sebevraždu. Celá soustava se dostala pod nadvládu Kray Sise.

Na Kaminu probíhaly snad ještě tužší boje, Sithové se snažili převézt co nejvíce klonovacích válců pryč ze soustavy. Když dorazila ohromná flotila Unie, teprve začínali. Bylo jisté, že všechny je převézt nestihnou. Obranná flotila Sithů vytvořila před transportéry půlkruh a až s překvapivým odhodláním se držela proti skoro dvojnásobné přesile Unie. Turbolaserové výstřely se míhaly sem a tam, velitel Unijní flotily si uvědomil, že než se jim podaří hromadným frontálním útokem prorazit, Sithové odvezou až příliš mnoho klonovacích válců. I za cenu větších ztrát vlastních lodí nechal téměř veškerou palbu zamířit na střed půlkruhu, který naprosto zdecimoval. Ihned tam vyslal nejmohutnější lodě své flotily a Sithy tím rozdělil na dvě části. Levá část jejich flotily, která byla blíž planety začala vytvářet menší půlkruh kolem místa, kde transportéry s klonovacími válci vylétaly. Chtěli jich kolem sebe shromáždit co nejvíce a pak prorazit. Pravá část se k nim zatím snažila přes stále narůstající blokovací linii lodí Unie probojovat. Zatímco oddělené flotily Sithů sváděly marný boj o proražení i o udržení, Unie mohla nyní bezpečně a nerušeně vysílat své invazní transportéry na planetu.

Na odpor se jí tam postavily šiky Zatracených vedené Nočními plášti a Inkvizitory. Boj byl strašný a o každý metr čtvereční se sváděly nekonečné přestřelky. Ve chvíli, kdy se na bojiště dostavili strašliví Rytíři Irustsis, ti nejlepší z celého řádu, byli Zatracení i se svými vůdci zatlačeni až ke klonovacím válcům a jejich zbylé transportéry byly nenávratně zničeny. V tuto chvíli bylo jisté, že více se toho zachránit nedá, velitel pozemní obrany, Vrchní Inkvizitor Teurmi, pokynul flotile, která se začala plnou silou probíjet z obklíčení. I přes poškozené štíty, totální obklíčení a naproti všem nepříznivým podmínkám se dvěma třetinám Sithské flotily povedlo probít a zmizet do hyperprostoru. Na planetě byla téměř všechna místa zabezpečena, i přes přečíslení tři na jednoho způsobili Sithové v pozemním boji ztráty téměř 60 %.

Posledním územím na planetě, které Unie ještě neobsadila, byl hlavní velitelský sál celé planetární obrany. Tuto místnost ještě dosud bránily poslední zbytky odporu, poslední sithské jednotky nejen na planetě, ale i v celé soustavě. Když se i obrana této pozice ukázala neúnosná a byly téměř prolomeny pečlivě zabarikádované a zapečetěné dveře, Vrchní Inkvizitor Teurmi, který od chvíle, co pokynul flotile k ústupu, shrbeně seděl a něco si mumlal, vstal. Pln oslnivé energie pronesl k posledním zbytkům svých jednotek, které tvořily on, další dva Vrchní Inkvizitoři, pět Bojových Inkvizitorů a padesát Nočních plášťů, poslední slova povzbuzení. Nehodlal zemřít přikrčen a v obraně. Síla Sithů je v hněvu, pomstě, agresivitě a útoku. S tím poprvé za celou bitvu vytáhl svůj protáhlý dvojitý světelný meč. Pozvedl jej a zařval. Pak jen tiše zašeptal, aby všechny nepřátele pobili. Jeho hlas byl tichý, ale zněl jasně.

V tu samou chvíli jako na pokyn prudce vyletěla z pantů poslední část dveří, v odkrytém vchodu stálo deset Rytířů Irustsis a s nekonečnými řadami vojáků a droidů za sebou. Všichni Rytíři najednou zapnuli své meče a vrhli se do místnosti. Vojáci je následovali. První řada Nočních plášťů, která se útočníkům postavila naproti, byla doslova roztrhána přesilou na kusy. Zdržela je však dostatečně dlouho, aby se ostatní sešikovali. Zbylých 35 Nočních plášťů se sestavilo do trojúhelníkové formace s posledním živým Mistrem noci v čele. Všichni se rozeběhli a Inkvizitoři je po stranách této formace kryli před výstřely. Se zapnutými elektroholemi a krytí svými masivními štíty projeli čelními řadami Unie jako nůž máslem, útok však postupně ubýval na intenzitě. Noční pláště a Inkvizitoři byli postupně likvidováni jak v hromadném obklíčení, tak v potyčkách s bojovníky Irustsis. Během toho se pět členů řádu Irustsis shromáždilo za trojúhelníkem útoku a chystalo se naběhnout do nich zezadu. Jako vítr se na ně však vrhl Teurmi. Naplněný chtíčem nezklamat Císaře a s cílem zanechat po sobě odkaz, je všechny, přestože měli pětinásobnou přesilu, do jednoho pobil, tento mohutný souboj ho však stál mnoho sil. Když zabil posledního z pětice a hlava skoleného soka odlétla na druhou stranu místnosti, musel se opřít o jeden ze stolů, aby nespadl. Jeho bojovníci byli zatím všichni zlikvidováni. Z nyní vítězných řad

nepřítele vystoupila postava v kápi, odhalila svou tvář a Teurmi spatřil vysoce stavěného člověka, který se na něj zpříma zahleděl se svraštěnou tváří.

Poznal Teurmiho, chtěl ho zabít sám. Pokynul svému vojsku lidí a droidů, aby odstoupilo. Teurmi ho také znal, byl to Klirmüris, Rytíř Irustsis a vrchní velitel expanzivního vojska pro dobytí území Sithů. Teurmi z posledních sil zaujal bojový postoj. Jeho soupeř krok opětoval.

A tak stanuli proti sobě, Vrchní Inkvizitor Teurmi, všemi uznáván jako čtvrtý nejmocnější příslušník Sithské říše, nejmocnější po Císaři a Inkvizitorech Austovi a Queridovi, tento majestátní soupeř byl však již vyčerpán majestátním duelem s předchozími Rytíři Irustsis, zatímco jeho unijní protivník poprvé za bitvu tasil k boji. Teurmi zaútočil první, chtěl zkusit protivníka překvapit, ten jeho neohrabané oboustranné údery odrážel bez nějaké výrazné známky únavy. Teurmi ještě z posledních sil změnil styl boje a pokusil se přejít do rozhodujícího útoku horem i dolem. I to však soupeř odvrátil a s ohlušujícím řevem přešel do útoku, nejdříve sekl Teurmiho do pravého ramene, Sílou ho shodil na zem, tvrdým šlápnutím mu rozdrtil články prstů na levé ruce, jedním máchnutím si definitivně otevřel jeho kryt a ladným bodnutím mu probodl srdce. Meč Teurmiho si přitáhl k sobě jako trofej a obrátil se k odchodu. Bitva byla dobojována a Unie slavila další, tentokrát však mnohem tvrději vybojované, vítězství.

Korriban, místo koncentrace temné strany Síly, prapůvodní domov Sithů. Hlavní a už skoro jediné sídlo Sithského impéria pod vládou Císaře Dasse, nejmocnějšího klona Sceletona. Shromaždiště všech zbylých sithských sil v galaxii a předpokládané bojiště bitvy, která jednou nevyhnutelně přijde a všichni předpokládají, že Sithové v ní konečně padnou.

Všechny měsíce této planety byly přestavovány dle potřeb Sithů. První měsíc se měnil na loděnice na výrobu křižníků, které měly alespoň částečně nahradit Mon Calamari. Druhý měsíc byl osazen všemi klonovacími válci, které byly zavčasu převezeny z Kamina a také sloužil jako shromaždiště všech jednotek. Třetí měsíc byl obděláván, aby zajišťoval obživu pro sithské vojsko. Čtvrtý měsíc, bohatý na nerostné rudy, byl pokryt doly a továrnami, které rudy zpracovávaly a následně je odesílaly dál na další výrobu. Pátý měsíc byl zase obestaven továrnami na stíhačky. Šestý a sedmý měsíc, které nebyly víc než jen velký kámen plující vesmírem, na sobě nesly velké množství turbolaserů a iontových kanonů a sloužily jako mohutné obranné stanice. Navíc každý z nich byl na opačné straně Korribanu a pokaždé tak byl Korriban kryt ze dvou směrů. Každý měsíc samozřejmě vlastnil štíty, které se snažily vždy pokrýt klíčové oblasti na něm.

Na samotném Korribanu bylo postaveno několik paláců, ten největší patřil Císaři Dassovi a byl vzdálen pouhé dva dny rychlé chůze od Údolí Temných pánů. Tam si zase Dass nechal postavit mohutný chrám s pravidelnými chodbami a přesně rozmístěnými místnostmi, které však byly prázdné, ale každá z nich měla v očích Císaře svojí roli. Každý kámen, každé smítko prachu, vše bylo důležité. Celý chrám byl připraven na věc, kterou Dass před všemi tajil. V dalším paláci bylo vojenské velitelství, v jednom zase místo pro výcvik Inkvizitorů a Nočních plášťů. Ostatní paláce byly většinou obývány Inkvizitory, kteří zde mohli dlít v meditacích, či se sami trénovat. Tento luxus samozřejmě patřil jen dvanácti Vrchním Inkvizitorům. V každém paláci byli tři, většinou i se svým doprovodem Bojových Inkvizitorů, ale to záleželo čistě na nich. Místo čtyř paláců bylo však pro Vrchní Inkvizitory zařízeno pět paláců, ten pátý byl prázdný, nikým neobydlený. Komu měl sloužit nikdo netušil a jeho účel si Dass nechával pro sebe. A pak zde bylo nepočítaně obytných budov pro všechny ostatní válečníky Sithů, kteří měli tu čest pobývat na Korribanu. Ani zde samozřejmě nechyběli nějaké základní obranné prvky jako štíty a turbolasery.

Císař Dass se nacházel v hluboké meditaci už týden, vnořil se do ní ihned, jak se vrátil z neúspěšného hledání holocronu Tulaka Horda, tento neúspěch Kayna přesunul na druhé místo v žebříčku těch, které Dass toužil zabít. Jeho vztek byl nevýslovný, meditoval o svém neúspěchu, o úspěších svých dávných předchůdců a pátral. Pátral v Síle. Po týdnu nevýslovné námahy, kdy byl již na pokraji svých limitů a zdálo se, že dlouhou meditaci bude muset ukončit, konečně našel, co hledal. Z dosud nekonečného prázdna, které ho obklopovalo a mohlo být vyplňováno pouze jeho myšlenkami, se najednou vynořily obrysy. Poklekávající postava se dvěma světelnými meči, velkou mocí, ale i nezkušeností. Jasná vize skončila a objevily se pouze mlhavé náznaky. Zářící červené body, celý obzor zaplněn chladnou modrou. Cinkání, cinkání. A pak najednou výbuch oslnivé moci a pocit vlastního obrození. Najednou ho jeho vlastní instinkt nedobrovolně vytrhl z meditace. Z nyní již dosti zaprášeného meditačního koberce se najednou překulil kotrmelcem dopředu, jeho mysl si ještě plně neuvědomovala, co se stalo. Tasil meče a ustoupil o krok dozadu, ale to mu již všechno došlo a pochopil, že jeho mysl byla stále dosti zmatená po následcích dlouhé meditace. Meče opět vypnuté vrátil na opasek a přikázal svým masivně vyzbrojeným gardistům vstoupit. Vydal jim několik nevýznamných pokynů, aby zase

dle jeho potřeb připravili meditační místnost. Pak jim přikázal do půl hodiny svolat Vrchní Inkvizitory do Hlavní Sithské strategické místnosti.

Když se tam shromáždili, zeptal se Dass na stav války. Liga a Unie je nyní nechávaly na pokoji, obsadily již všechny jejich soustavy, s výjimkou Korribanu. Zdálo se, že na tuto planetu si stále netroufaly. Querida dodal, že neútočení Ligy není překvapivé, ta se střetu s jejich hlavními silami snažila vyhnout. Překvapilo ho ale, že ani Unie neútočí. Ostatní Inkvizitoři souhlasně přikývli. Dass jim sdělil, že měl vize, ale zatím stále přemýšlí nad jejich obsahem. Ví ale, co znamená ta první. Nařídil Queridovi, aby nechal přistát malou loď, která sem zanedlouho přiletí. Austovi nařídil, aby mu přivedl toho, který touto lodí přiletí. Dass pak všechny Vrchní Inkvizitory ujistil, že válka není prohraná. Ve vizích spatřil náznaky, že Sithové mají před sebou ještě dlouhou budoucnost. A možná nebude jen jejich.

Sám se pak pomalu, ale jistě, přemístil do svého trůnního sálu, těžce dosedl na ohromný a sithskými rytinami pokrytý trůn a začal meditovat, ne tak houževnatě jako předtím, teď chtěl jen nabrat síly před nadcházejícím setkáním, aby nevypadal slabě. Zároveň si v hlavě začal rýsovat, jak bude vést dialog.

T*hunder* opustil hyperprostor. Hack letěl hyperprostorem poprvé, udělalo se mu špatně. Byli u Korribanu. Butcher chtěl vědět, jak se dostanou na povrch, protože na orbitě byla obrovská flotila Císaře Dasse. Hack se s ním chtěl setkat. Chtěl s flotilou navázat kontakt, ale Butcher mu sdělil, že flotila má vypnutou komunikaci, jako kdyby s ním nechtěla mluvit. Kdyby je ovšem chtěla sestřelit, již dávno by to udělala. Hack poručil přistát přímo na Korribanu. Měl z toho špatný pocit, možná to byla past. Ale byl odhodlaný hrát podle jejich pravidel.

Thunder přistál nedaleko obrovské, honosně vypadající budovy. Hack usoudil, že Císař by mohl být právě tam. Vyrazil ven, zatímco Butcher hlídal loď. Možná odsud budou muset rychle utéct. Hack se rozhlédl kolem. Byl mírně zklamaný. O velkém Korribanu četl ve svém starém úkrytu nejmíň tisíckrát. Četl o něm jako o velkém srdci Sithského impéria. Všude kolem byly skály a písek. Ke všemu začal foukat i silnější vítr, přicházela písečná bouře. Hack přidal do kroku, ale cestou ho bouře přepadla naplno. Na cestu zpět bylo již pozdě, ale palác byl stále ještě daleko. V tu chvíli se něco pár metrů od něj pohnulo. Hack bleskurychle zapnul oba své meče a červená záře z nich osvětlila okolí, ale nikoho neviděl. Možná byl paranoidní.

Už se chystal meče schovat, ale náhle mu instinkt poradil, aby se otočil. Na poslední chvíli zablokoval ránu. O to více ho překvapilo, že útok pocházel také od červeného meče. Útočníkem byl muž v hábitu a brnění. Hack chtěl vědět, kdo to je, ale stejnou otázku měl i muž, který opět vyrazil do útoku. Hack znovu útok zablokoval, byl překvapený jeho rychlostí. Seknul mečem v levé ruce, ale muž s neuvěřitelnou lehkostí útok zablokoval a ještě Hacka nakopnul. Ten spadl na zem. Muž sdělil, že Císař Dass jeho přílet viděl ve své vizi, ale nikdo výjimečný to zjevně není. Chystal se Hacka zabít. Ten ale pomocí Síly zvedl písek a vrhl ho muži do obličeje. Muž začal kašlat a Hack se rychle schoval za nedaleký kámen. Zavolal na muže, že hledá Císaře Dasse, chce vstoupit do jeho služeb.

Muž se začal smát. Představil se jako Vrchní Inkvizitor Aust. Hackovo přání ho pobavilo, ale nyní musí zemřít. Seknul mečem do kamene, ale Hack rychle uskočil. Pokusil se Austa Sílou odhodit, ale ten to vykryl vlastní Sílou. Aust se znovu usmál a vyrazil znovu do útoku. Sekal rychle a agresivně. Hack měl s obranou potíže, nepřítel mu dokonce vykopnul jeden meč z ruky. Hack se ale nehodlal vzdát a odněkud z jeho nitra se vyřítila vlna obrovské agrese. Hack rychle uskočil kotoulem do strany a sekl. Uslyšel zásah. Zaradoval se, ale oslavy byly předčasné. Austa sekl pouze do ramene, a to opravdu hodně lehce. Zřejmě to ani pořádně necítil. Rozzuřený Aust udeřil další silnou ránou. Hack se ji pokusil zablokovat, ale byla tak silná, že mu vyrazila i druhý meč. Byl bezbranný. V tu chvíli na krku ucítil neskutečně nepříjemný pocit. Něco ho začalo škrtit. Až po chvíli si uvědomil, že to dělal protivník pomocí Síly, přesně jak to četl. Smiřoval se s tím, že toto je jeho konec. Náhle ale ta hrozná bolest přestala. Otevřel oči a nad sebou viděl kromě Austa i vojáky. Aust jim přikázal, aby ho svázali. Ironicky dodal, že Císaře Dasse možná opravdu bude zajímat.

Do temně osvětleného trůnního sálu vstoupili dva impozantní gardisté, kteří přivlekli spoutaného muže. Přiměli ho pokleknout před majestátní trůn Císaře Dasse. Dass se ho zeptal na jméno. Hack se představil a nabídl Dassovi své služby. Dass se ho tedy zeptal na jeho schopnosti. Hack řekl, že má dva meče a sithské vědomosti, které mu změnily život. Jednoho Sitha už i zabil, přesto by se chtěl jedním také stát. Dass pokynul gardistům, aby muži sundali pouta. Cítil v něm velký potenciál a rozhodl se, že mu pomůže ho rozvíjet. Hack sdělil, že je připraven. Nemá žádné příbuzné ani přátele, jen droidího služebníka.

Císař vstal z trůnu a Sílou přitáhl podivnou masku. Byla to maska, která svému nositeli dá podobu Sithského Inkvizitora. Dal ji Hackovi. Nikdo tak nepozná, že Hack je člověk. Dass ho jmenoval Bojovým Inkvizitorem. Pokud se prokáže jeho potenciál, může se stát Vrchním Inkvizitorem a velet vlastnímu křižníku. Zatím bude přidělen pod velení Queridy. On a Aust budou jediné další osoby, které budou vědět o jeho pravé identitě. Nesmí ji žádnému jinému Sithovi prozradit, nebo jím bude zabit. Až Querida dokončí část jeho výcviku, další část si vezme na starost Dass osobně.

Hlavní základna Rytířů Irustsis. V místnosti zahalené temnotou Kayn klidně meditoval nad Temnou stranou. Okolo něj bylo šest Rytířů Irustsis, kteří čekali až dokončí meditaci. Kayn pomalu otevíral oči, měly žlutou barvu. Rytíři se jeho pohledu obávali. Kayn jim sdělil, že byli vybráni, aby se stali plnohodnotnými členy řádu. Měl pro ně první zkoušku, ale jen pár jedinců se dostane dál. Kayn se postavil a odložil své zbraně.

Dva z Rytířů aktivovali své červené meče a rozběhli se proti němu. Ten ale elegantně uhýbal všem výpadům a zkoušel jejich schopnosti. Rytíři se ho snažili zasáhnout, ale Kayn pro ně byl příliš rychlý. Jednoho z nich chytil za ruku a kopnul ho do břicha, následně ho strčil ke druhému a Sílou je hodil ke zdi. Oba dva zůstali ležet na zemi. Kayn si přitáhl své meče a aktivoval je. Povolal další dva Rytíře.

Kayn dokonale ovládal sedmou formu. Zhluboka se nadechl a vyrazil na dva Rytíře obrovskou rychlostí. Snadno je zvládal. Rytíři zkoušeli spolupracovat. Společně se ho snažili Sílou odhodit, ale Kayn to odrazil. Byl zklamán tím, že i sithské klony jsou lepší. Kayn se posílil Sílou a přitvrdil. Jeden Rytíř nezvládl nápor a dostal zásah do ramene. Druhý v tom uviděl příležitost a zaútočil na Kayna zezadu. Ten to však vycítil a udělal salto vzad. Podkopl mu nohy a namířil mu čepel na hlavu. Sdělil mu, že špinavé triky na něj neplatí. Pak si zavolal zbývající dva Rytíře.

Zapnuli své meče a posílili se Sílou. Rozběhli se proti Kaynovi z různých stran. Kayn byl překvapen. Dokázali dobře kontrolovat svoji Sílu a zvládali taktické pohyby. Dařilo se jim Kayna tlačit zpět, jejich výpady byly synchronizované a soustředěné na slabší místa, kde se Kayn nemohl bránit. Kayn odskočil zpět a Sílou odhodil Rytíře o pár metrů vzad. Všimli si, že na cvičišti je spousta předmětů, které lze využít. Začali je Sílou zvedat a vrhat na Kayna. Ten spojil své meče do dvojitého a snadno jím všechny předměty ničil, některé i odrazil zpět. Proti tomu se však ubránili. Kayn proti nim tedy vypustil blesky Síly. Začali se bránit svými meči, ale nakonec je síla útoku položila na kolena a potom odhodila ke zdi.

Kayn pak všem přikázal, aby se postavili do řady. Sdělil jim, že většina z nich jsou neschopní. Kray Sis nařídil zbavit se slabých. Rytíři si vyměňovali pohledy. Náhle čtyřem z nich upadla hlava – Kayn se jich zbavil jediným sekem. Dva zbývající byli poměrně dobří a Kayn jim tedy nařídil, aby zlepšovali své schopnosti každý den. Přikývli a odešli. Kayn si pak oblékl svoji černou zbroj.

Kayn dorazil do svého pokoje, který vypadal velice útulně a uspořádaně. Jelikož patřil mezi nejvýše postavené Rytíře Irustsis, měl lepší podmínky než ostatní. Jeho pokoj byl plný svitků a holocronů Temné strany Síly. Kayn se procházel svým pokojem, až dorazil k jedné ze zdí, následně mávnul rukou a najednou se odhalila skrytá místnost. V místnosti byla hromada spisů, jeden holocron a velmi starý světelný meč.

Pro Kayna to byly nejdůležitější věci v této místnosti, jejich hodnota byla nevyčíslitelná. Jednalo se o věci Tulaka Horda, jednoho z největších Sithů vůbec. Mnohými považovaný za jednoho z nejsilnějších uživatelů Síly a nejlepšího šermíře v historii. Kayn náhle ucítil bolest v hrudi, ihned si vzpomněl na svůj souboj se sithským Císařem Dassem. Tehdy měl štěstí a holocron se spisy ukořistil, ale Císař mu udělil menší dárek v podobě sithských blesků, po kterých mu na hrudi zůstaly jizvy a menší popáleniny, díky kterým se mu špatně dýchalo. Kdyby chtěl, tak si tyto zranění klidně mohl vyléčit, ale díky bolesti se Kayn stával čím dál více silnějším.

Kayn měl sice tyhle artefakty už hodně dlouho, ale stále se mu nepodařilo otevřít onen sithský holocron. Kayn ho uchopil do ruky a přešel do meditační místnosti. Začal meditovat nad Temnou stranou a soustředil se na holocron, po hodinovém meditování se ale nic nestalo. To ho dost rozzuřilo, a tak na něj vypustil salvu blesků. Holocron se náhle rozsvítil a začal vydávat červenou barvu. Kayn byl překvapen. Přitáhl si holocron, a jakmile se ho dotkl, začaly se mu vybavovat vzpomínky na minulost.

Viděl svoji matku, ležela na zemi mrtvá. Vedle ní stál Mistr Jedi Xerat. Jeho otec tu byl také, využil nepozornosti Xerata, aby utekl pryč. Pak viděl svůj souboj s Darthem Erdegem v bitvě o Coruscant, ve které zemřel jeho mistr a ve které Erdeg udělal Kaynovi jizvu přes oko. Kayn zařval, ale nikdo nic neslyšel. Pak se

zjevil zase někde jinde. Byl obklopen Mandaloriany, kteří se ho snažili zajmout, ale on je pobil. Jednoho nechal žít, aby zjistil, kdo je poslal. Mandalorian mu sdělil, že to jeho otec. Kayn náhle otevřel oči. Byl celý propocený, jako by všechny tyto události zažil znovu. Kaynův otec ho zkoušel už několikrát zabít, ale Kayn pokaždé přežil a nechal za sebou masakr, aby odradil všechny ostatní, kteří by se o to chtěli pokusit.

Dokonce i známý nájemný zabiják Nightmare se jednou Kayna pokusil zabít, ale Kayn ho lehce porazil. Trochu se ale spřátelili, když mu Nightmare nabídl informace. Kayn od něj zjistil, kde se nachází jeho otec. Stále netušil, proč se ho snaží zabít, ale bylo mu to jedno – nechtěl řešit svoji minulost. Měl pocit, že stále na světě někoho má. Nevědomky ho to drželo na Světlé straně Síly. Kayn si to nechtěl přiznat, ale bylo tomu tak. Proto nebyl schopen holocron otevřít. Nepoddal se plně Temné straně Síly. To ale hodlal napravit. Holocron uklidil zpět do tajné místnosti a vydal se do hangáru, kde stála stíhačka, kterou ukradl sithskému Císaři. Zadal kurz na planetu Mandalore.

Vrahos byl hluboko v meditaci a uklidňoval svoji mysl. Poslední dobou toho spoustu zažil, ale díky své chladné hlavě s tím neměl moc problémů. Náhle začal vidět obrazy. Temný Jedi, jenž se snaží zabít nějakého muže. Něco mu říkalo, že tu osobu zná, ale nevěděl odkud. Vrahos se probral a vstal. Jeden z jeho mladých žáků se zeptal, co se mu stalo. Vrahos ale byl v pořádku a ukončil hodinu.

Namířil si to ke svému pokoji. Chrám na Shedu Maad byl starý chrám Jediů, takže nebylo těžké se v něm zabydlet. Jediové však přesto vítali jakoukoliv pomoc, ovšem situace už nebyla tak zoufalá jako dřív. Počty Jediů stoupaly. Věřil, že se jednoho dne vrátí na Coruscant. Ve svém pokoji pohlédl na světelné meče pověšené na zdi. Byly to zbraně jeho přátel, o které přišel v bitvách. Vrahos plánoval, že je ve volném čase rozmontuje a součástky předá ostatním Jediům, aby je mohli využít. Jeden z mečů upoutal jeho pozornost. Byl to meč patřící Kaynovi. Byl to jeho nejlepší kamarád. Jako malý padawan s ním byl na mnoha misích, ale bohužel při Erdegově útoku na Coruscant byl Kayn zabit.

Meč si pověsil na opasek a začal přemýšlet nad svojí vizí. Napadeného muže po chvilce rozpoznal. Byl to známý ředitel jedné společnosti na Mandalore – a navíc otec Kayna. Na nic nečekal a oznámil Mistrům, že musí něco vyřešit. Nasedl do své lodi a letěl na Mandalore, oficiálně měl varovat ředitele společnosti před vrahy. Ovšem tato mise měla i svůj další význam. Ředitel a jeho společnost se totiž přiživovali na trpících v této válce. Kayn o svém otci moc nemluvil, ale věděl, že je to zločinec a nebezpečný muž. Občas Vrahosovi vykládal, jak by ho jednou rád předal spravedlnosti. Musí být zastaven, k tomu ovšem potřebují na Mandalore pravomoc. Musel získat jasný důkaz.

Kayn přiletěl na Mandalore bez problémů. Pár místních vojáků mělo podezření, ale Kayn jim pomocí Síly poupravil myšlení. Procházel se po obrovském městě a prohlížel si okolí. Všude byli samí vojáci a ozbrojenci. Kayn pokračoval ke svému cíli, obří budově. Vstoupil dovnitř a přišel před střeženou místnost. Bez problému odhodil pomocí Síly stráže a zaklepal na dveře. Nikdo neotevíral, takže dveře vyrazil Sílou. Spatřil staršího muže sedícího ve křesle. Byl to jeho otec.

Kayn si sundal kápi i masku. Byl znechucen, že otec neměl dost odvahy jít ho zabít osobně. Otec mu vysvětlil, že se ho jen snažil vyzkoušet. Když se dozvěděl, že Darth Erdeg zničil chrám Jediů, byl šťastný. Když zjistil, že byl Kayn prohlášen za mrtvého, začal slavit. Potom se ale dozvěděl, že je naživu.

Kayn mu sdělil, že jeho jedijský mistr Xerat mu o něm říkal pravdu – nebyl nic než ubohá špína. Dokonce zabil jeho matku, když se snažil před Jedii utéct. Kayn si znovu nasadil masku a zapnul meč. Otec se přestal smát a zvedl se. Představil se mu – Berkes. Měl by znát jeho jméno, než Kayna zabije. Berkes vytáhl svůj meč a zaútočil na Kayna. Berkes byl zkušený Temný Jedi a zabiják, celý život strávil zabíjením uživatelů Síly. Ale bohužel pro něj, Kayn nebyl obyčejný uživatel Síly.

Rytíř Irustsis se vyhnul všem výpadům a dobře mířeným kopem zasáhl Berkese do břicha. Ten zařval bolestí a uskočil dozadu. Kayn se k němu začal přibližovat a mečem mu namířil na hlavu. Berkes se pokusil pomocí Síly odhodit Kayna pryč, ale ten vlnu energie rukou odrazil. Kayn otci sdělil, že jeho jedijský mistr ho učil, že pomsta není cesta, ale on už není Jedi. Kayn provedl výpad.

Berkes náhle zařval, že to Kayn zabil svoji matku. Vyděšeně se podíval na čepel meče, která se zastavila těsně před jeho očima. Kayn se zarazil a odstoupil pryč. Najednou viděl, co se skutečně stalo, když ho jeho mistr jako malého našel. Xerat porazil Berkese a chystal se ho předat spravedlnosti, ale jeho matka aktivovala

meč a snažila se Xerata zabít zezadu. Maličký Kayn však matku pomocí Síly odhodil. Náraz byl tak velký, že jí to zlomilo vaz.

Kayn se chytl za hlavu, prožil mentální šok. Berkes toho využil a svým mečem se pokusil Kaynovi useknout hlavu. Ten stihl včas zareagovat a vyhnout se. Chytl ho za ruku a přehodil ho přes rameno na zem. Berkes ale rychle vstal a začal utíkat, když v tom ho zastavil Kayn Sílou. Začal ho škrtit. Kayn nevěřil tomu, co mu řekl. Byl tehdy ještě malé dítě. Nebylo možné, aby matku zabil. Berkes mu řekl, že jeho matka sama navrhla, aby Kayna zabili. Už tehdy své rodiče ohrožoval svými schopnostmi. Jeho potenciál v Síle byl velký. Chtěli ho vychovat jako zbraň proti svým nepřátelům, ale Xerat je našel. Kdyby nebylo Kayna, matka by žila a Xerat by byl mrtvý.

Kayn pustil Berkese na zem. Chystal se otce zabít, ale náhle si všiml, že se v místnosti někdo objevil…

Vrahos díky falešným dokumentům neměl problém přistát, ačkoliv kvůli válce byly orbitální kontroly velice nepříjemné. Přistál v docích nedaleko budovy, kam ihned namířil. Všiml si, že tu není až tak ponurá atmosféra jako na jiných planetách, které často navštěvoval. Něco pocítil. Problém, který navazoval na jeho misi. Ihned se zastavil, nebyl čas na skrývání. Nasál obrovskou moc Světlé strany – a zmizel z ulice přímo do kanceláře ředitele. Bylo pro něj obtížné teleportovat se někam, kde nikdy nebyl, ovšem čím starší byl, tím bylo jeho propojení se Sílou větší. A to Vrahosovi stále nebylo ani třicet.

Před sebou viděl dvojici lidských mužů, stojící proti sobě, se zapnutými světelný meči červené barvy. Vrahosovi bylo vše jasné, ačkoliv byl šokován, že sám ředitel je Temný Jedi. Začal jednat. Vypustil ze sebe obrovskou energii Síly, celá místnost se začala třást. Sílou poslal všechny knihy, stoly a židle na oba Temné Jedie. Poměrně snadno je odrazili, ale než se Temný Jedi stačil Vrahosovi vysmát, už byl u ředitele, který nestihl ani mrknout, když ho Vrahos udeřil pěstí do obličeje. Ihned sekl mečem, ale Vrahos mu uhnul a kopnul mu do kolene. Současně obrátil svůj vypnutý meč k útočníkově noze a zapnul ho. Cíl to ovšem nezasáhlo, útočník totiž také zapnul svůj meč.

Vrahos se ihned odpoutal od neznámého útočníka a zhodnotil situaci. Byl na jiné úrovni než ředitel, byl rychlý a dobrý šermíř. Útočník neváhal a spustil útoky na Vrahose, který přešel do formy Soresu a bránil se. Po chvilce Vrahos přešel do útoku, akrobaticky skočil a vyrazil útočníkovi masku. Teď poznal, že jeho protivníkem je Kayn. Byl překvapen, že je stále naživu. Kayn ho ale nepoznával. Vrahos si tedy sundal svoji masku a odhalil tak svůj lehce zjizvený obličej. Kayn ho též poznal.

Kayn vysvětlil, že se snažil zachránit svého mistra před Darthem Erdegem. Chvíli s ním bojoval, ale nebyl pro něho soupeřem – od něj získal jizvu přes oko. Potom Erdeg donutil ostatní padawany, aby bojovali mezi sebou. Ten, který zůstal jako poslední, byl ušetřen. Byl jím právě Kayn. Musel to udělat, aby přežil, protože nikdo je nepřišel zachránit. Všichni na ně zapomněli. Vrahos cítil Kaynův vztek, ale moc dobře věděl, že tehdy už nešlo nic udělat. Jediové byli zrazeni a vydáni na milost. Řád jen taktak stihl většinu evakuovat.

Vrahos mu řekl, že se vydal špatnou cestou. Kayn ale vysvětlil, že po tom, co udělal, ani nepřemýšlel o návratu. Chtěl svoji minulost pohřbít. Vrahos poté řekl Berkesovi, aby mu vydal všechny důkazy o zločinech, které tu napáchal, a bude žít. Vrahos mu může zaručit příjemný pobyt za mřížemi. Berkes po chvíli přemýšlení vytáhl datapad a podal mu ho. Kayn ale trval na tom, že tohle je osobní – chtěl Berkese zabít. Vrahos mu ale řekl, že to dělat nemusí. Tehdy neměl na výběr, ale nyní ano. Může se vrátit k Řádu.

Kayn se urychlil Sílou, přeskočil Vrahose elegantní otočkou a výpadem usekl Berkesovi paži. Vrahos pomocí Síly Kayna odhodil pryč. Ten se však odrazil zpět k Berkesovi, kterému probodl srdce. Pak si přitáhl svoji masku a nasadil si jí. Sdělil, že Řád je slabý. Pokaždé, když zachránil galaxii, byl zrazen. Jediové se nikdy nepoučili ze svých chyb. On to však napraví. Sdělil, že se neviděli naposledy. Rozeběhl se k oknu a vyskočil z něj. Vrahos se za ním rozběhl, ale ztratil ho z výhledu.

Vrahos měl důkazy, které potřeboval, ale věděl, že až příště Kayna potká, budou stát na opačných stranách. Kayn byl rád, že otce konečně zabil. Nasedl do stíhačky a odletěl pryč. Tušil, že ho někdo sleduje, ale Vrahos to nebyl. Předpokládal, že to jsou bezpečnostní jednotky, které zahlédly jeho skok z okna.

Dass pevně stál na kamenné podlaze s rozpraženýma rukama a plně se soustředil. Koncentroval svou moc a následně jí v děsivém výbuchu vypustil, samostatná zeď z kamenů, která stála před ním, v oslnivém záblesku zmizela, když do ní narazila neviditelná vlna nespoutané energie Temné strany. Dass si sám pro

sebe pokýval hlavou. Zatnul ruce v pěst a jeho nehty se mu ve dlaních zaryly až do krve. Celý chrám se začal otřásat a Dassovy smysly, které byly nyní ve stavu maximální pozornosti, zachytily zvuk, jak se jeden kamenný blok z vrcholku chrámu v důsledku otřesů odlamuje a řítí se na zem. Císař Sithské říše neváhal, přestože byl ve středu chrámu – letící kámen od něj byl vzdálen desítky metrů a mezi nimi byla spousta mohutných kamenných zdí, kámen Sílou zachytil. Ohromný několikatunový blok začal proti vůli gravitace stoupat nahoru a bez jediného cuknutí znovu zapadl na své místo.

Dassův postoj ochabl a jeho ruce volně visely podél těla. Pomalým, ale jistým, krokem se vydal směrem k východu ze své osobní svatyně a cvičiště. K významnému posunu nedospěl. Ano, jeho hrubé schopnosti v Síle dále narůstaly, telekineze se stále lepšila a v šermu nemohli konkurovat jeho dvěma světelným mečům ani čtyři Vrchní Inkvizitoři najednou. Přesto však nedosahoval chtěných výsledků v jiných odvětvích, hnalo se mu hlavou. Snil o tom, že dosáhne moci svých dávných předchůdců, moci, jíž vládli Sithové před tisíci lety. Věřil, že kdyby jí přidal ke svým nynějším schopnostem, stal by se nezastavitelným. Nic by nestálo v cestě Sithům s ním v čele. Chtěl mít moc, která by ho povýšila nad ostatní uživatele Síly. Doufal, že pochopí umění sithského čarodějnictví a ovládne jej. Ale to se mu nedařilo. Všechny jeho pokusy končily nezdarem a nedávno se Dass málem sám připravil o život. Zdálo se, že osud si nepřeje, aby někdo opět disponoval touto úžasnou mocí, kterou například Naga Sadow dokázal vyvolat výbuch supernovy.

Zamotán do svých sebekritických myšlenek si Dass ani nevšiml, že vyšel ze svého chrámu a podvědomě si to zamířil k paláci. To ho rozzuřilo, trávil těmito marnými cvičeními tolik času, že cestou se vydával bez jediné myšlenky, přestože ve svých trénincích výsledků nedosahoval! Byl přece Sithským lordem, dědicem vlády nad galaxií, co chce, to dostane za jakoukoliv cenu! Rudý písek, který se po zemi válel všude kolem něj se začal zdvihat a kroužit. Jako by se znenadání zdvihl nějaký mohutný vichr. Pár kroužících zrnek písku se změnilo v nekonečné množství, stejně jako narůstala Dassova zloba. Rudou clonu začaly prozařovat stále častější a silnější modré výboje. Najednou vše pohltil masivní výbuch. Trvalo pět minut, než se zdálo, že je po všem. Všude se kouřilo, písek, který se snesl zpátky na zem, vypadal nepopsatelně pokřiveněji, než bylo u věcí na Korribanu obvyklé. Stále ním probleskávaly modré výboje, jejich intenzita však slábla.

Dass stál se sklopenou hlavou a ruce držel na jílcích svých světelných mečů. Ne, on ani Sithové ještě neskončili, sám to přece řekl, měl vizi! Ve vizi však viděl svou ohromnou moc a tu, jak se zdálo, neměl. Ne, on svoje předurčení splní, se Sithskou magií i bez ní. Nenechá se ochromit neúspěchy, posilní se jimi jako právoplatný dědic Temné strany Síly. Zničí své nepřátele. Zbaví se Jediů, poté nebo během toho si to vyřídí s Kaynem a naposledy si osobně dojde pro Kray Sise, tomu se pomstí za všechno a svrhne ho jako poslední překážku pro nastolení vlády Sithů. Sithská rasa se dostane na své právoplatné přední místo v galaxii.

Jistým krokem nyní došel do svého paláce a vydal se do svých komnat. Uchopil do ruky svůj osobní datapad, začal si v něm rychle pročítat stavy Sithů a zprávy o situaci v galaxii. Útok na Korriban se zatím zřejmě nechystal. Práce na sithských měsících byly v plném proudu a v rámci možností probíhaly dobře. Stavy sithského vojska se zlepšovaly, ale zlepšovaly se pomaleji než stavy jejich nepřátel. Na veškeré dění v soustavě spolehlivě dohlíželi Vrchní Inkvizitoři v čele s Queridou. Dass si ještě opožděně vzpomněl na svého nového služebníka, Hacka, kterého měl zatím na starost Querida, podle jeho hlášení si Hack v základních technikách Síly a boje se světelným mečem vedl velmi dobře. Velmi dobře na někoho s Hackovým výcvikem a zkušenostmi. Stále prý však měl co zlepšovat. Důležité také bylo, aby ostatní Sithové kromě Queridy a Austa neprokoukli, že Hack není sithské rasy. Dass nechtěl, aby znali jeho plány s ním. Přestože by mu totiž měli být věrní, během války o Rhumii se staly události, které tvrzení, že kloni by neměli zradit, dost popírali. Události jako Wordova zrada.

Dass se právě pročetl na konec seznamu zpráv v datapadu a chystal se ho znechuceně odhodit, když tu se objevila nová zpráva. Nečekaná zpráva. Sithský císař zalapal po dechu. Stálo tam, že na sithské bankovní účty, jež do této doby rozhodně netrpěly přeplněností, někdo převedl ohromnou sumu kreditů, sumu, která šla do astronomických výšek. Dass rychle pročetl všechny okolní záznamy, ale po původci nenašel ani stopu. Podle všeho se také nejednalo o nějaký podvod, vše sedělo, avšak byla to ta nejbizarnější věc ve vesmíru. Sithům, které teď svorně nenáviděla snad celá galaxie, někdo poslal neuvěřitelné bohatství a ani to nevypadalo, že by se jednalo o falešný převod, či krádež.

Dass celé hodiny propátrával všechny okolnosti, obvolával přes Holonet představitele galaktických bank a ujišťoval se o pravosti celé téhle záležitosti. Každým dalším zjištěním se vše utvrzovalo, jen opravdu nikdo nevěděl, kdo kredity poslal. Nikdo. Dass však nebral tuto chybějící informaci na zřetel, měl kredity, moře

kreditů a on věděl, jak je využít. Věděl to moc dobře a celá galaxie to brzy pozná také. Zavolal k sobě tři své Vrchní Inkvizitory, Barraaua, Punirlla a Carscheho.

Prvním dvěma svěřil úkol, aby v doprovodu několika elitních vojáků verbovali piráty, zločinecké organizace, námezdní a soukromé armády, žoldáky a veškerou galaktickou havěť, která má k dispozici nějakou vojenskou sílu, za nabídku velkého množství kreditů. Třetího pověřil svoláním těch nejlepších nájemných lovců galaxie a tím, aby je najal na sledování Kayna a na následné sdělení nějaké jeho příhodné polohy na to, aby se o něj mohli Sithové postarat. Případně, pokud by si na to troufli, aby ho rovnou zabili.

Tím, pomyslel si Dass, jsou vyřešeny dvě mouchy jednou ranou. Netušil sice, kolik těch rádoby obávaných a mocných skupin se k němu přidá, ale nabídka, kterou jim učinil, byla dost lákavá, takže si byl jistý, že počty jeho armády to dosti zvýší. Stejně jako nepochyboval, že nájemní lovci se za takto objemnou sumu s radostí zhostí stopování a případného lovení Kayna. Pochyboval a ani nechtěl, aby nějaký z nich uspěl v jeho zabití, to chtěl udělat osobně, stačilo by mu, kdyby dostal přesné místo, kde si bude moci Kayna odchytit. Tam ho donutí vydat mu holocron Tulaka Horda. A pak Kayna zabije.

O chvíli později se vydal do jednoho sálu, kde měl jednu z nejrozsáhlejších map galaxie. Zapnul jí a nechal si zobrazit území jednotlivých frakcí. Výrazné rozšíření území Unie a Ligy na úkor Sithů ho stále bilo do očí, ale nyní mapu studoval s jiným cílem než posilovat svůj hněv. Všímal si, jak jsou zhruba rozmístěné ligové jednotky, hledal málo chráněné planety a klíčová místa. Studoval možnosti případného rychlého tažení a zároveň, jak by případné pozice zabezpečil. Když tu pocítil podivný pocit v Síle, plně se do ní ponořil a jeho poslední pohled, než zavřel oči, patřil Neznámým oblastem. Dlouho pátral po zdroji svého rozrušení, ale nic nenašel, pocit už zmizel. Rozzuřeně se vytrhl z meditace tak prudce, až sám sebou mrštil na druhou stranu sálu.

V ten okamžik se na jeho hologramovém stole, který stále promítal mapu, rozzářila červená kontrolka, která značila, že někdo se s ním chce setkat. Dass zaklel a s povzdechem si Sílou zjistil, kdo ho chce navštívit. Byl to Ladere, Vrchní Inkvizitor, kterého Dass považoval za nejchytřejšího a také nejlstivějšího ze svých bratrů. Sithský císař Sílou otevřel dveře od sálu a pokynul Laderovi, aby vstoupil. Ten vešel dovnitř a ledabyle se Dassovi poklonil, odpovědí mu bylo jen mlčení, čím dal Dass najevo, aby Ladere mluvil. Mezitím se tiše zavřel vchod do sálu. Ladere mu oznámil své podezření ohledně Hacka – choval se jinak než ostatní Sithové. Dass ho probodl očima, promluvil tiše, ale více než zřetelně. Vysvětlil, že je to nový druh Inkvizitora. Je tedy logické, že je jiný. Ladere ale dodal, že je jiný než jakýkoliv příslušník rasy Čistokrevných Sithů. Cítil, že je v něm ukryto něco mlhavého. Dass ho varoval, aby ohledně Hacka nic neřešil, a vykázal ho z místnosti. Dass si v duchu pomyslel, že Ladere bude v tomhle ohledu velmi nebezpečný. Ladere se poklonil a se vztyčenou hlavou odešel. Najednou se však zasekl a nebyl schopen se pohnout. Začalo se mu špatně dýchat, ale nemohl si nějak pomoci, ruce měl zaseknuté uprostřed pohybu. Ani svou mocí v Síle se nebyl schopen osvobodit. Po několik sekundách stisk na jeho krku povolil, opět se mohl hýbat, jen taktak zabránil svému pádu na zem. Dass, který stál nehybně za ním, dodal, že svá slova myslí vážně.

Ladere se znovu vydal na odchod, tentokrát se nenesl tak pyšně a odešel už bez úhony. Dass se chtěl znovu vrátit k mapě, když v tu chvíli mu zapípal komunikátor. Sílou stiskl tlačítko a hologram mapy vystřídal hologram Queridy. Ohlásil, že do soustavy vstoupil neznámý raketoplán. Hlásí, že na palubě veze diplomata, který se s ním chce setkat – jménem desáté rodiny Chisské ascendence.

Kayn při odletu z Mandalore ve skutečnosti upoutal pozornost lovců odměn – hlavně díky stíhačce, kterou ukradl Dassovi. Jeden z lovců se ho snažil sestřelit, ale cítil aury Síly, která mu bránila zahájit palbu. Lovci věděli, že budou potřebovat víc lidí.

Když Kayn dorazil zpět na základnu řádu, vydal se do svého pokoje. Přitáhl si holocron Tulaka Horda a začal meditovat. Vznesl se nad zem a soustředil svoji Temnou stranu Síly k holocronu. Okolí náhle zalila červená záře. Ozval se hlas Tulaka Horda. Kayn věděl, že jeho cesta temnoty právě začíná.

***G**reat Victory* byl zaparkovaný v doku u Kuatu, byl obklopený mohutnou konstrukcí a celou flotilou opravářských lodí. V blízké vesmírné stanici se nacházel komandér Cass, který byl plně ponořen do práce. Asi dvacet důstojníků a vrchních techniků mu předávalo svá hlášení i požadavky. Cass nevěděl, komu odpovídat dřív, všechno se zdálo jako priorita – pokud nechtěl *Great Victory* trčet v doku dalších pět let.

Davem se prodral další důstojník, který Cassovi zaklepal na rameno. Oznámil mu, že má soukromý hovor v pracovně. Cass namítl, že nemá čas, ale důstojník mu oznámil, že je to jeho žena. Cass byl překvapen. Své ženě volal zásadně on a to vždy jednou za týden, ve stejný čas. Něco se muselo dít.

Cass odešel z velitelského centra přímo do pracovny, která se nacházela nedaleko. Zapnul holoprojektor. Objevila se tvář tmavovlasé ženy. Měla vystrašený výraz v očích. Pozdravil ji a zeptal se, co se děje. Než ale žena stačila něco říct, náhle ji někdo prudce odstrčil pryč ze záběru. V záběru se objevila hlava ve stormtrooperské helmě. Cass chtěl vědět, co se to děje. Stormtrooper ho ujistil, že žena je v pořádku. Prozatím. Cass požadoval vysvětlení. Muž chladně řekl, že to, že má na sobě brnění Stormtroopera, neznamená, že musí poslouchat jeho rozkazy. Naopak. On bude poslouchat ty jeho.

Cass byl zmaten. Muž měl požadavky, které Cass musel splnit. Pokud odmítne, jeho ženě se stane něco špatného. Cass začal rychle mačkat tlačítka na konzoli. Muž, jehož hlas byl deformovaný přilbou, mu vysvětlil, že tento přenos je kódovaný, žádný záznam, žádná analýza. Cass nemá ztrácet čas. Cass chtěl vědět, s kým má tu čest a co po něm chce. Muž sdělil, že jeho identita není podstatná. Podstatné je to, co chce. Muž Cassovi řekl vše, co musí vykonat…

Město hořelo. Plameny vysoké přes 15 metrů pojídaly jednu stavbu za druhou, nejdříve padly ulice, pak první čtvrť a nyní již celé město. Obyvatelé se nejdříve pokoušeli plameny přemoci, brzy ale bylo jasné, že je příliš pozdě. Pokusili se o útěk, ale marně. Nebylo kam. Oheň se šířil tak rychle, že nebyla šance ho předehnat ani obejít. Přesto to zkusili. Odmítali se smířit s nevratným osudem strašné smrti v plamenech a do poslední chvíle se snažili zachránit sebe a své blízké. I přes ohlušují hukot plamenů bylo slyšet jejich výkřiky hrůzy, vzteku i čiré beznaděje. Jejich osud jako by však byl zbytku vesmíru lhostejný. Jen další vypálené a politicky bezvýznamné město. Přesto jejich konec někdo sledoval. Ironicky někdo, kdo onu zkázu způsobil, a to jen proto, aby zachránil sobecky svůj vlastní život. Asi půl kilometru od prvních hořících domů stál na skalním pahorku muž. Měl na sobě jen prostou vojenskou uniformu a silně krvácel z rány na břiše. Bolest nevnímal, jen zíral na apokalyptickou scenérii pod ním. Dokonce až sem jako by cítil na tváři teplo z žáru a přes hluk plamenů i nářky bezmocných. Mrtvě zíral na tu hrůzu a přemýšlel, jestli by se sám neměl vrhnout do plamenů a alespoň svou obětí trochu odčinit to, co zavinil. Brzy ho ta úvaha ale opustila. To, co udělal byla nehoda. Vlastní lidi by ho kvůli tomu popravili bez soudu a možnosti své konání vysvětlit. Dělal jen to, co musel, aby přežil. A bude to dělat i dál. Jeho smrt už nic nezmění a on jí rozhodně nepůjde naproti. Už není cesty zpět.
Za mužem se ze stínu vynořila další postava a zastavila se vedle něj. Byl to starší muž s rozcuchanými šedými vlasy a plnovousem a s děsivě popálenou pravou tváří, nad níž mu chybělo oko. Tuto situaci považoval za zadostiučinění.

První muž se na něj nejdříve zadíval znechuceně, poté se ale chladně usmál. I cynickému starci se z toho pohledu udělalo nevolno. Jako by koukal do očí smrti. První muž si všiml jeho znejistění a úsměv ještě rozšířil. Tohle byl jen začátek. Vysoký holohlavý muž řekl, že Corvus na tu spoušť zírá už dvě hodiny, měli by co nejrychleji vypadnout, dokud ještě mají čas. Jednooký stařec se na onoho muže zadíval a ve zbývajícím oku mu zajiskřilo. Řekl, že Corvus, jejich nový společník, je poněkud prchlivý. Dá mu ještě čas. Koneckonců, ne každý den vypálí město. Druhý muž ale dodal, že to nebylo úmyslné. Chtěli jen odvést pozornost. Stařec řekl, aby co nejdřív opravili transportní plavidlo a mohli odsud odletět. Otočil se a pohlédl na Corva, hledícího na již doutnající trosky města. Možná se vzpamatuje, ale vypadá jako by se měl každou chvíli zhroutit. Ovšem včera si sám vyčistil a zašil tu hnusnou ránu na břiše a ani necek. Lepší bude v klidu vyčkávat a neprovokovat ho.

Přestože se snažili šeptat, Corvus slyšel každé slovo. Nevěnoval jim moc pozornosti, ale stařec hrál svou roli dobře. Až bude možnost, zbaví se i jeho, ale na to bylo dost času. Nyní mají akutnější problémy. Liga tohle nenechá bez odpovědi a lepší bude se rychle zdekovat. Malé transportní plavidlo bylo jen kousek od plamenů, když se ho zmocnili. Patřilo však mezi vyřazené, zastaralé modely a jim se povedlo doletět sotva 500 metrů od města, než neohrabaně padli k zemi. Ostatní řekli, že to zvládnou opravit a Corvus jejich návrh rád posvětil. Spolu s ním uteklo z města ještě dalších 12 mužů. Byli pro něho kritičtí, sám by to nezvládl. Všichni nebezpeční zločinci. Věděl to, sám některé z nich pomáhal zavřít. Nyní však tvořili neobvyklý tým. 12 vrahů a vyvrhelů z armády. Úžasné. Brzy si najde lepší lidi, zatím ale budou muset stačit. Jako málo stačilo, aby se ocitnul v takhle bizarní situaci. Zahleděl se do vzpomínek…

Začalo to tak, jak už rvačky často začínají. Nad pár sklenicemi. Měl už ten den volno, a tak se rozhodl večer strávit v místním lokálu s dalšími důstojníky. Pak už stačilo málo. Asi po hodině vstoupila do podniku jiná, už značně opilá skupina vojáků a po pár pozdravech se začalo debatovat o politice, což při téhle míře alkoholu

nikdy nedělá dobrotu. Následně už stačila jedna malá urážka a propukla rvačka. To nebylo nic neobvyklého, jen se stalo, co nemělo. Jeden úder šel místo nosu na krk a jeho soupeř se s chrapotem svalil k zemi, kde sebou ještě chvíli házel, načež vydechl naposledy. Corvus se snažil muže probudit, ale byl mrtvý. Boj náhle utichl a všechny pohledy se upřeli na něj. Snažil se vysvětlit, že to byla nehoda, ale poblíž stojící číšnice ho přerušila panickým výkřikem. Nějaké ruce se ho pokusily uchopit za rameno, on je však setřásl, vzal z blízkého stolu půllitr a rozbil ho útočníkovi o obličej. Něž se kdokoliv jiný zmohl na reakci, přeskočil stůl a rychle vyběhl ze dveří do chladné noci.

Musel utéct. Za takový typ „nehody“ byl válečný soud a ten v případě vraždy bratra ve zbrani dával jen jeden verdikt. Smrt. Z hospody za ním se začali ozývat výkřiky a slyšel za sebou dusot vojenských bot svých pronásledovatelů. Rychle sprintoval uličkami, a nakonec se mu podařilo schovat v jednom z mnoha obchodních skladišť. Potřeboval si srovnat myšlenky. Než se zpráva o jeho činu roznese má chvíli času a s jeho postavením důstojníka by se z toho ještě mohl dostat. Ale ne sám. Rychle se rozběhl k věznici, naštěstí blízko jeho pozici. Vojáci, když viděli vyšší šarži, ho bez váhání pustili dovnitř, byť zmateni jeho neobvykle napjatým chováním. Uvnitř rychle odvedl nesmyslným rozkazem dozorce a jakmile relativně osaměl, rychle našel přístupové kódy k vybraným celám. Vybíral ty nejnebezpečnější vězně, kteří se mu mohli na útěku hodit. Byli s ním na jedné lodi a doufal, že ho nezradí. Zatímco oni zaměstnali přicházející vojáky přicházející se zatykačem, Corvus rychle zamířil do muničního skladu a z budovy se brzy začal valit kouř, přerůstající v oheň, který rychle přeskakoval z budovy na budovu doprovázen mnoha explozemi. Díky následnému chaosu se jim podařilo prostřílet z města až na malou ranvej, kde se zmocnili malého plavidla. Při tom ztratili 8 vězňů a on schytal ošklivou ránou do břicha, ale výsledek stál za to. Měli, byť poničenou, možnost transportu, a hlavně on sám přežil, byť na děsivý úkor ostatních. Teď už jen potřeboval vymyslet, co dál…

Z myšlenek na nedávnou minulost ho vytrhly radostné výkřiky za ním. Transport byl opraven. Corvus pomalu vstal a snažil se nevnímat bolest, která mu vystřelovala do břicha. Pak klidně došel k jednookému starci. Byl čas na další fázi jejich plánu. Stařec hvízdl a z hloučku jásajících vězňů jich půlka vystoupila a postavila se do řady vedle nich. Každý se přitom pohledem soustředil na jednoho svého druha. Zbylým došlo až příliš pozdě, že je něco špatně a s překvapením se otočili do namířených hlavních pistolí. Jeden z nich se zeptal, o co jde a ustaraně se rozhlížel. Corvus se na něj ledově usmál. Byla to redukce posádky. Než stačil muž odpověď, 6 zbraní zarachotilo a 6 mrtvých mužů padlo k zemi. Rozhodl se jich část zlikvidovat už v momentě, kdy je osvobodil. Byla to banda nepříčetných psychopatů, neschopných dlouhodobě poslouchat rozkazy. Něco jako on sám, pomyslel si. Potřeboval disciplinované a loajální vojáky. Sebevědomě nastoupil do malého plavidla a cestou si spokojeně hvízdal. Až přijde čas zbaví se i zbývajících 6 vězňů a věci se konečně uvedou do pohybu.

Brae byl na poradě důstojníků Ligového námořnictva a Ligové armády. Spolu s Velkogenerálem Ogarnatem vypracovali plán bojů proti Sithské říši. Senát i Ogarnat trvali na tom, že Sithové jsou prioritní cíl, protože jsou nejvíc nebezpeční. Ovšem Brae tajně sestavil svůj soukromý plán, kde na prvním místě je Belsaviský řád a jeho nemesis, Onbelik.

Po poradě se Brae vrátil do své pracovny a zapnul holografickou mapu galaxie, kde byl tento plán zanesen. Z 90 % byl totožný s plánem Ogarnata, ten zbytek zahrnoval nájezdy malých komand, sabotáže a další tajné operace – včetně využití Lalkerrova projektu Předehra. Co se týkalo projektu Předehra, plukovník Lyste a jeho muži ukořistili hlavní typy bitevních lodí Belsaviského řádu i Sithské říše. Lodě byly za přísného utajení předány do rukou nejlepším technikům, kteří jejich systémy pečlivě prozkoumali a zmapovali, jak nařídil Lalkerr. Byly to sice třídy lodí, které galaxií létaly již před dávnými časy, ale jejich noví výrobci přidali některé nové a moderní prvky, aby byly konkurenceschopné i dnes. Brae pak všechny informace Lalkerrovi poslal tajnou linkou, koneckonců, projekt měl na starosti on. Brae Lystemu poděkoval a přislíbil mu, že udělá vše pro to, aby 601. útočná brigáda Rancor byla opět v plné síle.

To ale nebylo vše. Brae si uvědomoval, že ze střetu s Onbelikem unikl živý jen velkou náhodou. Rozhodl se proto přizpůsobit, aby v dalším souboji měl výhodu. Začal pátrat v historických databázích, kde hledal zmínky o různých zbraních. Po několika dnech se dostal k záznamům o projektech admirála Galaka Fyyara, který kdysi dávno sloužil ve frakci Lorda Hethrira. Byly to velmi zajímavé materiály, jejichž čtením Brae strávil mnoho hodin. Při té příležitosti také pověřil plukovníka Darma, aby sebral oddíl vojáků a odletěl na planetu Myrkr, kde žijí Ysalamiriové. Chtěl získat pár exemplářů.

Hack uslyšel výsměšný a tvrdý hlas, který mu řekl, že sní s otevřenýma očima. Poté ucítil jenom bolest, tvrdou bolest. Chtělo se mu křičet, ale nešlo to, ale přesto křik slyšel. Jen nebyl jeho. Byl.... nějaké ženy? Cítil

neskutečnou touhu pomoc té ženě. Vždyť mu na ni záleželo víc než na komukoliv jiném. Musel ji pomoc, ale proč to stejné cítil i k jejímu věznitelí? Všude bylo najednou příliš světla, které mu vletělo do těla. Přímo do žil, do krve a do mozku. Zavrtávalo se do něj jak nějaký parazit. Nebyl to příjemný pocit. Když už konečně to světlo do sebe vsál, tak už cítil a viděl jen temnotu. Slyšel šeptání. Nerozuměl mu. Vždyť mu šeptal přímo do ucha, ale proč byl tak vzdálený? Něco ale přece slyšel. Stejný hlas, co mluvil na začátku, stejně tvrdý, ale přes to i utěšující. Řekl mu, že je Revargus, a že to něco znamená. Poté to světlo z něj začalo vylézat. Byla to stejná bolest, jako když do něj zalézalo. I když z něj všechno světlo bylo pryč, tak proč teprve teď viděl? Stál vedle několika mužů. Vedle jeho bratří. Další Inkvizitoři. Všichni si na povel zapnuli své meče. I on si ho zapnul. Byli v přesile. Přesto je ten černý stín s červenou září zmasakroval. Všechny do jednoho. Neměli sebemenší šanci.

Hack zařval a vyletěl ze své postele. Proč to byl vždycky takový šok? Posadil se na svou postel a tvář si položil do dlaní. Co tohle mělo znamenat?

Hack už byl mezi Sithy několik měsíců. I on už mezi ně patřil. Stal se Bojovým Inkvizitorem. Samotný Císař ho na tento post pasoval a Hack za to byl vděčný každý den. Přes to tu bylo něco, co ho neustále děsilo. Nebyla to realita, ale přes to se mu to zdálo tak skutečné. Začalo to přesně v ten den, kdy Hack přiletěl na Korriban. Hned první noc ho ty sny začaly pronásledovat. Proč vlastně mluví o snech? Je to jeden a tentýž sen co se mu zdá už od první noc na Korribanu. Když se to tak vezme, až na ty noční můry se tady má opravdu hodně dobře. Slouží přímo pod Vrchním Inkvizitorem Queridou, který je i jeho učitelem. Někomu by se mohlo zdát, že je občas Querida hodně tvrdý a má možná vysoké nároky od Hacka a ostatních jeho Bojových Inkvizitorů, ale přes to Hack si ho neskutečně vážil. Výcvik byl opravdu složitý a náročný, ale přesto je v něm tolik Síly, která mu pomáhala to zvládnout. A o to víc byl opravdu dobrý, hodně dobrý. Už teď byl lepší, něž kdokoliv z nových Bojových Inkvizitorů. Proto ho naučil i trochu odlišný styl. Bojoví Inkvizitoři se totiž všichni učí formu IV zvanou Ataru. Tento styl Hackovi vcelku vyhovoval, ale dobře věděl, že by dokázal mnohem víc, ukázat svůj pravý potenciál. A věděl to dobře i Querida. Naučil ho formu VII Juyo. Tyto tréninky byly opravdu hodně složité a chvíli to trvalo, ale konečně se mu asi před týdnem tenhle úžasný styl povedlo začít chápat a zlepšovat se v něm. Plus ho taky zkombinoval s prvky Jar'kai. Jednou mu i Querida řekl, že je to jeden z jeho nejlepších žáků.

Dále se Hack znal s dalším Bojovým Inkvizitorem, kterého Querida začal trénovat přibližně stejně jako Hacka. Jmenoval se Jarod. Byl rozhodně taky jeden z nejlepších. S Hackem byli opravdu na hodně podobné úrovni. Brzy se stali dokonce i přáteli. Hack to nechápal. Nikdy žádné přátele neměl, tak nechápal, proč si ho vybral zrovna Jarod. Postupem času zjistil, že jsou si opravdu hodně podobní nejenom povahově, ale také i minulostí, kterou neměl nikdo z nich lehkou. I přesto mu Hack neřekl pravdu o svém původu. Nikdy si nesundal svoji masku. Jarod se ho už jednou zeptal, proč tu masku neustále nosí a proč si ji nesundá. Hackovi se to povedlo zakecat a od té doby se ho už nikdy neptal. Je přece možné, že něco tuší? Že to není opravdový Čistokrevný Sith?

Hack se setkal ještě s hromadou dalších nových lidí, ale většina ho ignorovala a nedávala mu žádnou pozornost a Hack to opětoval. Bylo to na jednu stranu dobře, čím míň je známý, tím míň bude lidí, kteří ho budou podezřívat, ale přece tu někdo byl. Jmenoval se Ladere a je to další z Vrchních Inkvizitorů. Přesto nebyl vážený ani mocný jako Querida, ale i tak měl hodně velký vliv. Párkrát se naskytl při jejich výcviku. Hack si myslel, že chce všechny Bojové Inkvizitory vidět při samotném boji, jak si vedou. Skutečnost byla ale jiná. Ladereho nezajímal žádný z Bojových Inkvizitorů. Zajímal ho jenom Hack. Několikrát Hacka naříknul, že je příliš slabý a že si nezaslouží ovládat styl Juyo, který používá například Vrchní Inkvizitor Aust, stejný Inkvizitor, se kterým se krátce po příletu na Korriban utkal, a také hlavně Ladere sám. Hack ho už měl plné zuby, ale nechtěl ukázat slabost a všechno, co mu Ladere přikázal, splnil. Ladere byl ale stále nespokojený. Querida, který viděl, jak moc Hacka zbytečně kritizuje, se s Laderem pohádal a přikázal mu, aby na jejich tréninky už nechodil.

Možná ne každý člověk by byl s tímto životem spokojený. Každý den jenom trénuje. Je to jediná náplň dne. Po výcviku se šel Hack najíst. Nebylo toho moc, večere byla skromná, hodně skromná, ale i tak je toho mnohem víc, než by měl jako farmář. Potom šel co nejdřív spát, aby byl připravený na další den. Bude to mít svoje ovoce. A Hack to dobře věděl. Přece jenom úplně spokojený nebyl. A to vše kvůli těm zpropadeným snům.

Co bylo na těch snech nejvíc zvláštní, bylo právě to, že ten sen byl neustále stejný. Viděl nějakého muže, jak vězní a mučí ženu. Je to pro něj hrozná bolest vidět, jak ta žena trpí. Záleží mu na ní. Ale proč? Hack se

vždycky v tom snu snažil té ženě pomoc, ale jakmile se chystal tak učinit, tak si i uvědomil, že mu záleží i na tom muži. Jsou tyto dva lidé někdo, koho zná? A co bylo to světlo? To ho ze všeho děsilo úplně nejvíc. Toho světla se bojí, když se nad tím zamyslí, tak se toho světla možná bojí mnohem víc, než co za celý svůj život poznal. Mezitím bylo slyšet taky hlas stejného muže, jak říkal tu věc o Revargusovi. Co nebo kdo je Revargus? Je to snad nějaké jméno nebo titul? Co bylo ale tentokrát úplně nejdivnější byl konec toho snu. Totiž tenhle konec se mu objevil úplně poprvé. A ze všech částí toho snu se mu zdál nejvíc skutečný. Byl někde s ostatními Inkvizitory a někdo silný je pozabíjel. Hack nevěděl, kdo to je. Taky ho děsil, ale nebylo to nic v porovnání s tím strašlivým světlem.

Hack se snažil najít odpovědi. Nejdřív je zkoušel hledat v Sithských archívech, a i u svého kamaráda Jaroda. Jak od Jaroda, tak i z archívů se dozvěděl, že na Korribanu je velká aura Síly, její Temné strany. Je možné, že je jí na Hacka až tak moc, že mu dělá tyhle noční můry. Možné by to mohlo být, ale v tomhle je Hack neústupný a absolutně si nemyslí, že je to tímhle. A i když to sám neví, tak má naprostou pravdu. Dále se zeptal Vrchního Inkvizitora Queridy. Ten mu řekl, že jeho sny nápadně připomínají pravdivé vize. Tyto vize ukazují jak minulost, přítomnost tak i budoucnost. Aby uživatel Síly mohl získat některou z vizí musí opravdu hodně tvrdě meditovat. Sám Querida každý den medituje a za celou dobu měl jen pár vizí. Dokonce i Císař se o vize velice snaží, a to opravdu až docela urputně. Taky jich má o hodně více. Jenže i tak to Hackovi nedávalo smysl, že by to byly vize. Jak Querida, tak i Císař, tak i další uživatelé Síly se snažili meditací svoje vize vyvolat. Hack to ale takhle nedělal. Nestál o ně. Nechtěl je. On je dostával násilím. Stojí snad za tím někdo? Hack by takhle přemýšlel klidně i hodiny, ale už neměl čas. Brzy mu začne cvičení. Proto se oblékl, vzal oba své meče, jak ten, co patřil Darthu Amarovi, o kterém se bohužel dozvěděl, že to nebyl nijak velký Sith a je o něm jen minimum zpráv, tak i ten druhý, co si vybojoval od toho neznámého Temného Jedie.

Querida mu opakoval, aby se na boj plně soustředil. Hack neměl čas na odpověď a vykryl několik úderů a pomalu ustoupil na stranu. Stál ve cvičném boji proti Jarodovi. Oba samozřejmě neměli meče, ale cvičné hole. Jarod měl jednu a Hack rovnou dvě, stejně jako má své dva meče, které byly stále za jeho opaskem. Jarod stejně jako všichni Bojoví Inkvizitoři využíval formu IV Ataru. Byl opravdu hodně dobrý, nebál se říct, že ze všech Hackovi známých Bojových Inkvizitorů možná i nejlepší. Hack rychle oběma holemi vykrýval útoky, které byly pomalu ještě rychlejší. Více a více tlačil Hacka ke zdi. Jenže Jarod netušil, že tohle bylo přesně Hackovým plánem. Jakmile vykryl jednu z mnoha ran, udělal kolem Jaroda kotoul a dostal se za něj. Ten se pokusil během kotoulu Hacka trefit, ale marně, byl už přece trochu vyčerpanější. A tohle přesně Hack chtěl. Teď do útoku přešel on. Vyvolal několik úderů, hodně rychlých úderů, které sice Jarod vykryl, jenže Hack ani nechtěl ho trefit. Chtěl ho ještě mnohem víc unavit. Poté začal útočit stále a stále rychleji. Jarod už útoky pomalu nestíhal vykrývat a také neměl ani moc místa, tak se pokusil o poslední zoufalý krok, který udělal předtím Hack, a to dostat se kotoulem za něj. Jenže to se nestalo a Hack oběma holemi Jaroda trefil do zad a on místo toho zůstal ležet na místě. Hack vyhrál.

Jarod si s Hackovou pomocí stoupl a oba se otočili směrem ke svému mistrovi. Querida se na ně trochu přísným pohledem podíval. Sdělil Jarodovi, že se zhoršuje. Nechal se zmást, byl až příliš agresivní, což bylo špatně. Hackovi nic neřekl, místo toho se otočil směrem k dalším svým studentům. Hack byl ale spokojený, nic mu nebylo vyčteno. Queridovi se jeho souboj opravdu musel líbit.

Po tréninku Hack s Jarodem odešli ze cvičiště směrem ven. Cestou spolu přátelsky konverzovali. Popravdě neměli ani moc o čem se bavit, takže jejich jediné téma byly různé bojové taktiky. Nakonec jejich rozhovor dospěl až k tématu, jaký podle nich nejsilnější Sith užíval jejich bojový styl. U Jaroda to byl Darth Revan a u Hacka to byl Darth Maul. Oba měli sen, že oba své vzory překonají. Nakonec je přerušil jiný Inkvizitor. A Hack bohužel poznal, který to byl. Ladere agresivním tónem řekl Jarodovi, aby odešel. Ten neuposlechl a místo toho se mu zadíval do očí. Ladere svůj příkaz zopakoval ještě více agresivněji. S Jarodem to ale nic neudělalo. Hack na něj ale kývl, aby ho poslechl. Ladere počkal, až Jarod odejde, a pak se otočil na Hacka. Sdělil mu, že konečně odhalil, proč je tak odlišný od ostatních Inkvizitorů – není to Čistokrevný Sith. Hack svoji podstatu ale neprozradil a ujistil ho, že skutečně je Čistokrevný Sith, což Ladereho rozzlobilo. Ladere měl podezření, že Císař a Querida o jeho skutečné podstatě jako jediní vědí. Neměl ale žádný důkaz. Jakmile ho sežene, Hacka osobně zabije. Pak Ladere odešel.

Hack se na konci dne znovu vrátil do pokoje. Tohle byl jeho úplně první rozhovor s Laderem, ale přesto se ho nijak nebál. Neměl žádný důkaz, nebylo možné, aby ho získal. Hack si lehnul na postel a zavřel oči. Byl čas snů.

Opět uslyšel výsměšný a tvrdý hlas, který mu řekl, že sní s otevřenýma očima. Poté ucítil jenom bolest, tvrdou bolest. Chtělo se mu křičet, ale nešlo to, ale přesto křik slyšel. Jen nebyl jeho. Byl.... nějaké ženy? Cítil neskutečnou touhu pomoc té ženě. Vždyť mu na ni záleželo víc než na komukoliv jiném. Musel ji pomoc, ale proč to stejné cítil i k jejímu věznitelí? Všude bylo najednou příliš světla, které mu vletělo do těla. Přímo do žil, do krve a do mozku. Zavrtávalo se do něj jak nějaký parazit. Nebyl to příjemný pocit. Když už konečně to světlo do sebe vsál, tak už cítil a viděl jen temnotu. Slyšel šeptání. Nerozuměl mu. Vždyť mu šeptal přímo do ucha, ale proč byl tak vzdálený?

Ovšem byla tu změna. Přeci už nebyl jen tak vzdálený. Dokonce viděl před sebou hmatatelný obraz. Viděl tam sebe, jako malého kluka, ale to nebylo možné. Jak to, že byl v nádherném luxusním paláci. Vždyť byl celý život ve farmářské kolonii. Před sebou viděl muže, ale rozmazaně. Řekl mu, že je Revargus, a že to něco znamená. Oslovil ho jako svého syna...

Ligový senát se sešel, aby hlasoval o dalších dvou Konzulech, protože Senátoři se konečně rozhodli, že jeden už nestačí. Bylo to rozhodnutí, které Brae očekával již tři měsíce.

Brae seděl v čestném křesle, které bylo určené pro Konzula. Dvě křesla po jeho bocích byla prázdná, ale to se dnes změní. Předseda senátu měl slavnostní proslov, ale Brae ho nevnímal. Přemýšlel, koho Senátoři zvolí. Jako obvykle, Ligový senát byl ovlivňován velmi silným lobby. Věděl, že do pozice Konzulů se dostane někdo s mocnými přáteli.

Předseda senátu, Ikkras Nam, rasy Duros, se postavil na vyvýšené místo a úderem hole o zem si vyjednal ticho. Zahájil hlasování.

Uprostřed haly se z podlahy vysunul velký holoprojektor, který vykreslil portréty stovky kandidátů ze všech členských soustav. Byli to vlivní politici, ředitelé korporací a nadací, vojevůdci. Jak ovšem bylo tradičně zvykem při každém hlasování, i zde se senátoři dohadovali a přemlouvali na poslední chvíli. Senátoři začali do datapadů zadávat své hlasy. Braeho tato část nudila. Hlasování mohlo trvat i několik hodin.

Po dlouhé chvíli k němu přistoupil jeden ze členů ostrahy. Oznámil mu, že má hovor na kódované lince. Brae si oddychl. Byl rád, že může odejít. Hovor se týkal projektu Předehra. Továrny začaly s produkcí generátorů disruptorového pole. Za pár týdnů bude možné zahájit jejich rozmisťování. Jednání trvalo asi hodinu.

Když se Brae vrátil do Senátu, byl překvapen. Hlasování již skončilo a předseda Ikkras Nam zval zvolené, aby je oficiálně jmenoval do úřadu. Prvním Konzulem byl zvolen Sca-Lia-Kama, Cereanský duchovní z církve, která uctívala Sílu. Byl znám jako moudrý a mírumilovný muž. Hlasovali pro něj zjevně ti senátoři, kteří si přáli ukončit válku co nejdříve.

Kama v jednoduché tunice přišel před předsedu, uklonil se před ním, potom se uklonil před Senátem a pak odešel posadit se po Braeho pravé straně.

Jen o čtyři hlasy méně dostal kandidát, kterého Brae dobře znal. Jarraxuz Warmitth! Brae se trochu ulekl, když uslyšel jeho jméno. Rozhodně ho nečekal.

Korzárský admirál v honosné uniformě vyšel vítězoslavně ze dveří a uklonil se před předsedou. Pak se otočil k Senátu, ke kamerám, a vítězně pozvedl ruku zaťatou v pěst. Posadil se po Braeho levici, zatímco jeho podporovatelé jásali. Brae nic neřekl, jen uznale pokývl hlavou.

Ikkras Nam oficiálně prohlásil Sca-Lia-Kamu a Jarraxuze Warmittha za Konzuly. Trojice Konzulů potom vyšla na velký honosný balkón, odkud byl dobrý výhled na celé náměstí. Bylo zaplněné stovkami tisíc obyvatel, kteří jásali a provolávali jim slávu. Nad hlavou jim přelétaly formace stíhaček TIE, které za sebou tvořily kouřové čáry v barvách vlajky Galaktické ligy.

Sca-Lia-Kama cítil, že Ligu čeká světlá budoucnost. Warmitth to neviděl jinak. Usmíval se a mával městu. Užíval si své vítězství. Brae nic neřekl, měl hlavu plnou plánů na pomstu.

Město pak přikryl stín tvaru dýky. Trojice pohlédla na oblohu. Vysoko nad mraky majestátně prolétal obr, opravený a v plné síle. *Great Victory*.

Brae se ďábelsky usmál.

Dass usedl k jednacímu stolu ve svém paláci, naproti němu seděl chisský vyslanec. Měl bílou uniformu, na níž se tkvěla insignie s šesti červenými obdélníčky v horní řadě a šesti modrými obdélníčky řadě dolní, veškerou pozornost však přitahoval jeho modrý obličej s pronikavýma červenýma očima. Dass měl v hlavě neustále myšlenky na svou vizi.

Vchod do jednací místnosti byl napravo od sithského Císaře a tím pádem nalevo od chisského vyslance. Za oběma stáli dva jejich strážci, na jedné polovině impozantní, strach vzbuzující sithští gardisté, na té druhé dva Chissové v odolném černém brnění s helmou, ze které byly vidět jen jejich probodávající oči a se spoustou smrtelně vyhlížejících zbraní.

Dass promluvil první. Ta hodnost, kterou měl vyslanec na sobě, vypadala jako z dob Palpatinova Galaktického impéria. Vyslancovi se jeho všímavost líbila. Ta insignie však nebyla obyčejná, patřila samotnému Velkoadmirálu Thrawnovi z dob, kdy byl admirálem v Imperiálním námořnictvu. Jeho rodina ji dělila už po generace. Vyslanec se představil jako Mitth'qar'erapow a neměl náladu na ukázky moci Sithů. Byl dobře obeznámen s uživateli Síly a věděl o jejich limitech. Ani Císař nemůže všechno, vyslanec proti němu nebyl bezbranný.

Dass sdělil, že jeho arogance je ohromná. Thrawn si svoji úctu zasloužil, ale Mitth'qar'erapow si ji uzurpuje jen svým vzhledem a snahou ukázat, jak je inteligentní. Lehce pohnul levou rukou a Chiss se začal dusit, jeho ruce však zatím stále klidně spočívaly na opěrkách, přestože bylo zřejmé, že s bolestí bojuje. Jeho stráže mu nijak nepomáhaly, jen jeden z nich vytáhl z kapsy holodisk, položil ho na stůl a zapnul ho.

Objevil se snímek, který zobrazoval obrovskou masu lodí. Lodí, které sice vypadaly jako neznámé, ale nebylo těžké uhodnout, kdo je dle jejich vzhledu vyrobil. Byly to chisské lodě. Opravdová spousta chisských lodí. Dass přestal škrtit Mitth'qar'erapowa. Chtěl vědět, co po něm chce. Vyslanec jen klidně odvětil, že jen spojenectví. Pro dobro galaxie. Císař věděl, že Chissové neprovádějí preventivní útoky, zajímalo ho tedy, proč jsou nyní aktivní. Vyslanec vysvětlil, že galaxie zažila již mnoho útrap. Je povinností Desáté vládnoucí rodiny Chisské ascendence to ukončit jednou provždy.

Dasse zarazilo, že existuje nějaká Desátá rodina. Bylo vždy jen Devět vládnoucích rodin. Vyslanec řekl, že v době, kdy žil Velkoadmirál Thrawn existovala jistá tajná skupina Chissů, která uznávala zhruba stejné způsoby jako on. V její čele stála jedna rodina, jedna z nejmocnějších rodin, která však nebyla dostatečně mocná, aby se stala Vládnoucí. Poté, co byl Thrawn vyhnán, odtrhla se tato rodina od Chisské ascendence a v Chissy neprozkoumaných částech Neznámých oblastí si založila vlastní stát, v jehož čele stála a sama sebe přejmenovala na Desátou vládnoucí rodinu. Určitá část z Chissů, i z hlavních Vládnoucích rodin, jako například jeho předek, je následovala a přidala se k nim. Zpočátku měla sotva jednu soustavu, ale tento stát pojmenovaný Azyl Desáté rodiny se brzy dočkal prudkého rozmachu. Do jisté míry spolupracoval i s Thrawnem, který byl v té době důstojníkem Imperiálního loďstva. Na rozdíl od Říše ruky byl však Azyl Desáté rodiny utajen absolutně, před Impériem, dokonce i kompletně před Chissy. Thrawn byl jediným, kdo o nich věděl a zajišťoval jim stálý přísun mladých Chissů, kteří chtěli změnu.

Když neočekávaně zemřel v bitvě u planety Bilbringi, byli definitivně odříznuti od galaxie. Ti mladí Chissové, kteří se k nim přidali, se nedožili toho, že by mohli kompletně změnit galaktické dějiny, stejně jako se toho nedožili jejich potomci a pak zase jejich, mohli pouze sledovat, jak galaxie trpí věčnými válkami, jak jsou mařeny životy a ničeny světy. Díky čemuž Yuuzhan Vongové téměř uspěli ve svém tažení. Ale i po jejich porážce to pokračovalo, Jediové, Sithové si navzájem nedali pokoj. Vytvářeli Republiky, Impéria a dál mezi sebou válčili. Oni si zatím budovali mocnou flotilu a armádu a zvětšovali moc. Nezávisle na Chisské ascendenci likvidovali hrozby v Neznámých oblastech, i když i přes toto dvojité síto nějaké prošly. Ale koloběh dějin to nezměnilo. A teď po více než 300 letech jsou připraveni pomoci galaxii. Pomoci galaxii zbavit se věčných válek. Zbavit jí dalších tisíciletích válek, za pomoci jediné definitivní.

Dasse překvapilo, proč tedy přišli za Sithy. Velvyslanec řekl, že sami celou galaxii nezískají, to je nemožné. Potřebují spojence. Sithové jsou ideální, protože jsou jen jedna rasa, takže se s nimi bude lépe spolupracovat. Navíc i oni potřebují jejich pomoc. To je důvod, proč nevybrali Unii svobodných systémů. Liga je kapitola sama o sobě. Je potomkem Republiky, toho snad nejhoršího státního útvaru, který v této části galaxie existoval, a jejími spojenci jsou Jediové, pomatenci, kteří si myslí, že vesmír může řídit harmonie. Ostatní říše nejsou dost mocné, aby se spojenectví s nimi vyplatilo.

Vyslanec navrhuje rozdělit si galaxii napůl a uzavřít smlouvu, aby byl mír. Sithové dostanou svoji moc, Chissové svůj mír a galaxie bude prosperovat. Dass se zeptal, co by se stalo, kdyby odmítl. Chiss suše sdělil, že je zničí a najdou si jiného spojence, nejspíše Unii svobodných systémů. Dass spojenectví přijal.

Dass osaměl ve svých myšlenkách a došel do sálu s mapou galaxie. Pohlédl na ní a zamyslel se. Teď měl v ruce všechny trumfy, bohatství i mocné spojence. A jeho největším spojencem je Temná strana Síly. Tyto faktory dohromady položí galaxii na kolena. A začne se Ligou a Jedii… Ponořil se do hlubin meditace.

KONEC.